

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2021 • LXXIV • ŠTEVILKA

4

Iz provincialata

BOŽIČ JE MILOST	3
-----------------	---

Iz generalne kurije

PRAZNIK SV. LUKA EVANGELISTA	6
GENERALNI MINISTER RAZGLASIL GENERALNE STATUTE	8
MEDNARODNIM IN NARODNIM ZVEZAM IN KONFERENCAM, FEDERACIJAM SAMOSTANOV IN DRUGIM ORGANIZMOM OBČESTVENEGA ŽIVLJENJA	9
DAN ZA RAZMISLEK O ZAŠČITI OTROK IN RANLJIVIH ODRASLIH	11
SREČANJE GENERALNEGA MINISTRA Z GENERALNIMI VIZITATORJI 2021	12
GOVOR GENERALNEGA MINISTRA NA SLAVNOSTNI AKADEMIJI V ČAST BLAŽENEMU JANEZU DUNSU SCOTU, DOCTORJU SUBTILIS	13
PRAZNOVANJE NA UNIVERZI ANTONIANUM V ČAST BLAŽENEGA JOHNA DUNSA SKOTA	16
KONFERENCA FRANČIŠKOVE DRUŽINE	17
GRECCIO ODPRL POT ZA PET FRANČIŠČANSKIH OBLETNIC	19
ČAS JE, DA PREKINEMO KROG BREZBRIŽNOSTI	20
GENERALNI MINISTER NA OBISKU V SVETI DEŽELI	22
SLOVESNI PRIHOD GENERALNEGA MINISTRA V BETLEHEM	23
FRANČIŠKANSKE POT IN SANJE NA COP26 (GLASGOW)	24
ČASTILJIVI BOŽJI SLUŽABNIK GIUSEPPE SPOLETINI, OFM	26

Iz provincialata

Zapisnik 17. redne seje provincialnega defnitorija	27
JUBILEJI BRATOV 2022	28
SPREJEM ANDRAŽA IN FILIPA V POSTULAT	29
MEDNARODNA KONFERENCA UT BON(AVENTURIAN)I FIAMUS: 800 LET ROJSTVA SV. BONAVENTURA	30
SESTRA SMRT	32

Iz življenja bratov in samostanov

PESEM	34
TU SE SRCE NAUČI LJUBITI	35
PRAZNOVANJE 98 ROJSTNEGA DNE NAŠEGA P. POLIKARPA	36
SREBRNI JUBILEJ SLOVESNIH REDOVNIH ZAOBLJUB	37
IZ NOVEGA MESTA	38
IZ KAMNIŠKEGA SAMOSTANA	40
NOVICE Z VIČA	43
KNJIGA O CERKVI SV. CIRILA, KI JE ŽE VEČ KOT STO LET TUDI KULTURNI CENTER SLOVENIJE V NEW YORKU	46
IZ LEMONTA	48

Teološki in pastoralni izzivi

EVHARISTIJA – SKRIVNOST VERE	49
ČLOVEK NOSI URO	50
DRUŽINSKI ZAVETNIK	51
BOG SE RAZODEVA ČLOVEKU	52
SINODA – OBNOVA KONCILIA	53

in naj molijo za rajne

+ FRANC LASBAHER	54
------------------	----

Poročila leto 2021 (LXXIV) številka 4

Izdala: Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa
Prešernov trg 4
1000 Ljubljana

Ureja: p. Tadej Strehovec
Odgovarja: p. Marjan Čuden
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
p. Krizostom Komar
br. Janez Papa

Grafična priprava: Tina Bruno, ZBF
Tisk: Demat d.o.o., Ljubljana

BOŽIČ JE MILOST

Bog ne dela hrupa. Tudi ko se učloveči, naredi to čisto čisto po tihem. Bog se ne vsiljuje. Želi nas voditi v prostor tišine. Le v molku našega srca se lahko rodi Bog. Boga lahko otipamo samo v tišini srca. Sele, ko smo pomirjeni, se do dna bitja zavemo: na božič se je vse začelo. Takrat je svet ubral novo tirnico. Začrtal jo je Bog sam. Iz človeške zemlje je napravil Božje domovališče. Pomirjenost je prostor srečanja in duhovnega spoznavanja.

Da je božič milost se zavemo šele, ko imamo mir v srcu. Milost ni povsod plavajoča energija, ki jo skozi posebne obrede ali meditacije srkamo iz zvezdnega vseмирja. Milost je delovanje božje ljubezni v človeštvu. *Božič nas vabi k milosti občudovanja.*

Da Bog postane človek, celo otrok – to je skrivnost naše vere. Skrivnost, pred katero se človek začuden ustavi, začuden kot pastirji in modri z Vzhoda. Občudovanje je človekov odgovor na nedojemljivo.

Božič je milost, ker se je na božič rodil Emanuel. V Jezusu je Bog resnično z nami. Z nami stopa po vseh naših poteh. Bog je z nami, tudi ko ne mislimo Nanj. Če ljubečo Božjo bližino vzamemo zares, če jo izkusimo, se bo božič za nas spremenil v doživetje odrešenja. Jezus, naj nas tvoja bližina popolnoma prepoji, da se, podobno kot ti, ne bomo ukvarjali sami s seboj. Kdor bo videl nas, naj vidi tebe.

Božič je milost, ker nam pokaže, da je Bog dober. Kjer je vzklila vera v tega Otroka, je zrasla tudi ljube-

zen – dobrota do drugih, skrbna pozornost do šibkih in trpečih, milost odpuščanja. Nasilju tega sveta Bog postavlja nasproti v tem Otroku svojo dobroto in nas kliče, naj mu sledimo.

Božič je milost, ker je takrat k nam prišel Bog, ki je luč. Prišel je kot luč, da bi ta svet razsvetlil z ljubeznijo, mirom, pravico, razumevanjem. Kristus pa prihaja kot luč resnice o človeku: človek ni le številka, inventar zemlje, marveč dedič neba, božji ljubljeneec. Jezus je luč upanja. Božični dogodek nam govori, da Bog ni obupal nad človekom.

Bog je milost, ker je beseda. Rojena je Beseda pravi evangelist Janez v začetku svojega evangelija. Zakaj rečemo Božjemu Sinu beseda? Vse, zvezda, darovi, pastirji... vse to je obrnjeno navzven, beseda pa je obrnjena navznoter. Tam, v nas, se želi roditi Bog.

Kaj je božja milost? Milost je, da je Bog dober in da nas vedno ljubi. Božja milost je bližina, je nežnost. Če v svojem odnosu do Boga ne čutiš, da te nežno ljubi, to pomeni, da ti še nekaj manjka. Bog nam z nežnostjo govori lepe stvari. Milost je, da vidiš, da je na svetu veliko dobrih ljudi! Bog v jaslicah naj vam odpre oči, da jih boste opazili, in srce, da jih boste vzljubili in roko, da jih boste stisnili k sebi...

Bratje, blagoslovljen in milosti poln božič vam želim!

p. Marjan Čuden

**Pismo generalnega vizitatorja p. Darka Teperta,
člana Hrvaške frančiškanske province sv. Cirila in Metoda,
vsem bratom Slovenske frančiškanske province Sv. Križa**

Dragi bratje, Gospod naj vam da mir!

Generalni definatorij Reda Manjših bratov me je na seji, ki je bila 25. marca 2021, v Rimu izbral za generalnega vizitatorja vaše častne in ugledne Slovenske frančiškanske province sv. Križa, ter za predsednika provincialnega kapitlja in kapitularnega kongresa (Dekret prot. n. 110233/S 21-035 z dne 29. marca 2021). Imenovanje sem sprejel in o tem, v skladu s Posebnim statutom za kanonično vizitacijo, obvestil vašega provincialnega ministra (PSKV 18 §1). Zaupam da bom z opravljanjem te službe deležen priprošnje blažene Device Marije, Kraljice Reda manjših bratov in svetega našega očeta Frančiška.

Veselim se, da se bom lahko srečal z vsakim izmed vas, ki ste s svojo prisotnostjo priče frančiškanske karizme in življenja po svetem evangeliju našega Gospoda Jezusa Kristusa. Že dolgo poznam bogato zgodovino frančiškanov na ozemlju vaše province, ki je več stoletij bila tudi zgodovina moje province. Čas do provincialnega kapitlja je čas milosti, ki nam omogoča, da pred Gospodom vsak posebej in vsi skupaj razmislimo o svojem načinu življenja, ponovno razmislimo o svoji poti v sledenju Gospodu, prepoznamo, kam nas danes pošilja ter sledimo njegovi besedi. Praznovanje provincialnega kapitlja od vseh nas zahteva, da se osebno pripravimo na presojo lastnega življenja v preteklosti ter na odprtost za nove izzive življenja po evangeliju kot je to v skladu s Pravilom našega svetega očeta Frančiška, Generalnim statutom Reda Manjših bratov in drugimi predpisi Cerkve in Reda.

V skladu z določbami *Posebnih statotov Slovenske frančiškanske province Sv. Križa*, odposlance na provincialnem kapitlju izvolijo vsi bratje s slovesnimi zaobljubami, ki pripadajo provinci in niso člani kapitlja po službi (prim. PS 68 §3). Na provincialnem kapitlju imajo aktivno volilno pravico, odločilni ter posvetovalni glas naslednji bratje: predsednik provincialnega kapitlja, provincialni minister, provincialni vikar, provincialni definatorji, tajnik province, ekonom province in gvardijani vseh samostanov (prim. GS 168 §1; PS 68 §1), skupaj sedemnajst (17) bratov. Število vseh izvoljenih odposlancev ne sme biti manjše od števila kapitlja po službi (prim. PS 69 §1). Zato vsi slovesno zaobljubljeni bratje v provinci, z izjemo tistih, ki so člani kapitlja po službi, izmed sebe izvolijo osemnajst (18) odposlancev. Vsi omenjeni bratje bodo prejeli glasovnice, s katerimi bodo izmed sebe izvolili odposlance ter jih najkasneje do 5. januarja 2022., z oznako »Za vizitatorja« poslali na naslov: Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa, Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana. V skladu s *Posebnim statutom province* (prim. PS 76) se posvetovalno glasovanje po pošti za kandidate za službo provincialnega ministra izvede tako, da vsak brat s slovesnimi zaobljubami, ki pripada provinci, predlaga tri (3) kandidate. Glasovnice z oznako »Za vizitatorja« bodo bratje poslali najkasneje do 5. januarja 2022 na naslov: Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa, Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana. Zapisnik glasovanja bo predsednik kapitlja poslal v potrditev generalnemu definatoriju (GS 181; PS 76 §3). V skladu s Posebnim statutom province bo vsak brat province s slovesnimi zaobljubami v drugem krogu izvolil enega izmed treh kandidatov za provincialnega ministra (prim. PS 78 §1). Bratje bodo poslali svoje glasovnice za izvolitev provincialnega ministra z oznako »Za vizitatorja« do 15. marca 2022. na naslov: Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa, Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana. Podrobnejša navodila za izvolitev odposlancev in predlaganje kandidatov za provincialnega ministra bodo priložena glasovnicam. Natančen datum kapitlja pa bo lahko objavljen šele, ko generalni minister potrdi kandidate za provincialnega ministra (prim. PSKV 39 §2).

Vizitacijo bom začel 3. novembra 2021 po priloženem koledarju generalne vizitacije. V primeru kakršnih koli sprememb se bom predhodno dogovoril s posameznimi gvardijani oz. brati. Brate v ZDA in Avstraliji bom, po posvetovanju s Generalno kurijo, obvestil kasneje.

Temu okrožnemu pismu je priložen tudi popis knjig, ki jih je potrebno pripraviti za pregled ob kanonični vizitaciji. Skupine bratov in tudi posamezni bratje lahko do 10. januarja 2022 sporočijo provincialnem definatoriju svoja mnenja in predloge, o katerih naj bi razpravljali provincialni kapitelj (prim. GS 167 §2; PS 67 §2).

Od Praznika vseh svetih, 1. novembra 2021, do konca provincialnega kapitlja, bomo vsak dan molili za uspeh vizitacije in provincialnega kapitlja.

V prizadevanjih, ki smo jih začeli, bratje, zaupam v pomoč všemogočnega, večnega, pravičnega in usmiljenega Boga, vnaprej pa se vam zahvaljujem in se priporočam vašim molitvam. S svoje strani lahko rečem, da od danes začnem vsakodnevno moliti za vašo provinco, še posebej pa za dar novih duhovnih poklicev.

Veselim se srečanja z vami in vas pristrčno pozdravljam v Kristusu in svetem Frančišku. Naj vas Gospod blagoslovi!

Mir in dobro!

Trsat, 7. julija 2021.

p. Darko Tepert
generalni vizitator

Koledar generalne vizitacije 2021

- 3. 11. Sveta Gora
- 4. 11. Nova Gorica
- 5. 11. Koper
- 6. 11. Nova Stifa
- 17. 11. Sveta Trojica
- 18. 11. Maribor
- 19. 11. Nazarje
- 24. – 25. 11. Brezje
- 26. 11. Kamnik
- 1. – 2. 12. Novo Mesto
- 3. 12. Bežigrad
- 4. 12. Siska
- 9. – 10. 12. Vic
- 15. – 17. 12. Ljubljana center
- 16. 2. Srečanje vseh kapitularev

18. oktober 2021

PRAZNIK SV. LUKA EVANGELISTA

**Poslanica generalnega ministra Reda manjših bratov
za 5. svetovni dan ubogih (nedelja, 14. novembra 2021)**

*Provincialnim ministrom, kustosom
in predsednikom ustanov.*

Vsem bratom Reda manjših bratov

Dragi bratje!

Naj vam Gospod da mir

14. novembra bomo praznovali 5. svetovni dan ubogih, le dva dni pred tem, v petek, 12. novembra, pa bo papež Frančišek poromal v Porciunkulo v baziliki Marije Angelske, kjer se bo srečal s 500 ubogimi iz različnih delov Evrope, da bi jih poslušal in se pogovarjal z njimi. Papež znova zgovorno pričuje s svojimi dejanji.

Tudi jaz bom tam v družbi drugih bratov. Zastopal bom vse vas.

Ko sem izvedel za ta obisk, sem poleg velikega veselja v imenu vseh bratov začutil tudi, kako močno nas poziva s tem dejanjem, ki se bo zgodilo točno tam, kjer smo se vsi rodili.

Papežu ni dovolj, da napiše le poslanico, ampak se z ljudmi srečuje tudi v mesu, istem mesu ubogih, ki je Kristusov zakrament, ki je iz ljubezni do nas postal ubog in se želel poistovetiti z ubogimi.

Spomnim se besed svetega Janeza XXIII., frančiškana tretjega reda, ki je mesec dni pred odprtjem 2. vatikanskega koncila spregovoril s preroškim glasom: *Cerkev se predstavlja, kakršna je in kot hoče biti, Cerkev vseh, zlasti pa Cerkev ubogih* (Radijski prenos vsem vernikom 11. septembra 1962).

Ta zavest o Cerkvi vsakega časa ima izjemno pričo v sv. Frančišku. Papež nas je na to spomnil v svojem sporočilu našemu nedavnemu generalnemu kapitlju:

Prenoviti svojo vizijo: to se je zgodilo mlademu Frančišku iz Assisija. O tem priča sam, ko pripoveduje zgodbo v svoji Oporoki o tem, kaj je povzročilo njegovo

lastno spreobrnjenje: srečanje z gobavci, ko se je »kar se mi je zelo zoprno, spremenilo v sladkost za dušo in telo« (FOp 1-4). Temelj vaše duhovnosti je to srečanje z najmanjšimi in s tistimi, ki trpijo, v obliki »izkazovanja usmiljenja«. Bog se je dotaknil Frančiškovega srca z usmiljenjem do njegovega brata in še naprej se dotika naših src v srečanjih z drugimi, predvsem s tistimi, ki so najbolj potrebni pomoči. Prenova vaše vizije se lahko začne šele tu, z novim pogledom na ubogega brata, potisnjenega na obrobje, ki je skorajda zakramentalno znamenje Božje navzočnosti. Iz tega novega načina gledanja, iz tega resničnega srečanja z bližnjim in z njegovimi ranami lahko prejmete dar nove energije, da se boste veselili prihodnosti tako bratje kot manjši, v skladu s čudovitim imenom »manjši bratje«, ki ga je zase in za vas izbral sveti Frančišek.

Skupaj z vsemi vami poslušam lastno vest in Gospodov glas ter se sprašujem:

- Kako močno se zavedam, da je srečanje z ubogimi v središču mojega življenja manjšega brata, ki hodi po Jezusovih stopinjah: »Čeprav je bil bogat nad vse, je vendar hotel na svetu zase in za preblašeno Devico Marijo, svojo mater, izbrati uboštvo« (2FPKr, 5; FF182)?
- Kolikokrat sem se srečal z ubogimi na konkreten način? Ali čutim, da me je to »motilo« in da sem bil znova na začetku poti? Ali čutim kako drugače?

- Ali se pogosto zagovarjam z mislijo, da je to razsežnost, ki je bolj socialna in manj verska?

Ali niso ubogi po besedah prerokov v Svetem pismu ogledalo, v katero se gledamo, če imamo še vedno vero? Bog jih je ljubil in je želel, da bi bil njegov Sin eden izmed njih. Enako velja za apostole in za Gospodove prijatelje v vsej zgodovini, zlasti sv. Frančiška, sv. Klaro in sv. Elizabeto. Ali nas bo srečanje s konkretnimi obrazi nekaterih ubogih in njihovo konkretno trpljenje, njihov vonj, včasih neprijetna navzočnost ter vprašanja, ki nam jih zastavljajo, končno ganilo, tako čustveno kot fizično? Nas bo to vodilo k spreobrnjenju? Nas bodo izveli iz naših pogosto preveč udobnih skrivališč?

Zato kot vaš minister in služabnik ter v občestvu z generalnim definitorijem po molitvi in razmisleku v tem pismu prosim, naj si vsi bratje v redu in v različnih bratstvih sveta v novembru vzamejo čas za konkretno srečanje z ubogimi. Ne sami, ampak kot bratstvo, vsaj dva po dva (prim. Lk 10,1), da bi srečanje potekalo v preprosti navzočnosti, bližini in služenju, ki trka na njihova vrata, kot sveti oče je zapisal v svoji poslanici za ta svetovni dan ubogih. Prisluhnimo mu:

»Ne moremo čakati, da bodo potrkali na naša vrata, nujno je potrebno, da pridemo do njih v njihovih domovih, v bolnišnicah, v domovih za ostarele, na cestah in v temnih kotih, v katerih se včasih skrivajo, v zavetiščih in v sprejemnih centrih ... Pomembno je razumeti, kako se počutijo, kaj doživljajo in kakšne želje imajo v srcu. Žalostne besede don Prima Mazzolarija sprejmimo za svoje: »Prosil bi vas, da me ne sprašujete, če obstajajo revni ljudje, kdo so in koliko jih je, ker se bojim, da takšna vprašanja predstavljajo raztresenost ali pretvezo, da se izognemo natančnemu glasu vesti ali srca. [...] Ubogih nisem nikoli štel, ker jih ni mogoče prešteti: ubogi se objemajo, ne preštevajo« (»Adesso« št. 7 – 15. april 1949). Ubogi so med nami. Kako evangelijsko bi bilo, če bi lahko z vso resnico rekli: tudi mi smo ubogi, ker nam bo samo tako uspelo, da jih bomo zares prepoznali in bodo postali del našega življenja in sredstvo odrešenja.«

V generalnem kapitlju smo se znova spraševali o svoji identiteti in jo prepoznavali v bratstvu in majhnosti. O tem lahko razpravljamo v neskončnost, vendar se vedno najdemo na isti točki.

Veseli smo, da sveti oče prihaja v Porciunkulo: s svojim obiskom bo vsekakor počastil kraj in nas, hkrati pa nas spodbudil, da gremo ven iz sebe in svojih hiš ter vsakdanjega delovanja ter se srečamo z ubogimi, odkrijemo, da je naša identiteta ob njih, da nas čaka, da nam daje novo luč in da jo je mogoče z veseljem kljub vsem težavam živeti tudi danes.

Mislim, da je takšen korak možen za vse nas: za ministre in vse brate; tako za mlade kot za stare; za brate, ki se ukvarjajo s pastoralo, pa tudi za tiste, ki študirajo; za brate v noviciatu in postulante ter njihove vzgojitelje; za oznanjevalce in misijonarje; za tiste, ki so trdni v svojem poklicu, pa tudi za tiste, ki dvomijo o sebi in se morda ozirajo drugam.

To je zato, ker srečanje z ubogimi ni dejavnost niti ideologija: to so vedno odprta vrata, ki vodijo k

usmiljenju. Skupaj prestopimo ta prag in prepričan sem, da nam bo Duh pripravil veliko presenečenje, pomemben nov začetek v našem evangelijskem življenju. Ni pomembno, ali smo svetniki ali grešniki: ubogi sprejmejo tistega ubogega, ki je v vsakem od nas, ga prepoznajo, in če se jim brez ošabnosti ali strahu približamo, nam pomagajo hoditi po naši poti in nam vlivajo moči.

Če papež Frančišek sanja o Cerkvi ubogih, jaz sanjam, da bi v našem vesoljnem bratstvu morda znali ponovno odkriti in znova srečati obraz ubogih in malih z njihovimi različnimi imeni in razmerami. Verjamem, da bomo od tega srečanja, na katerega bomo gledali z očmi naše poklicanosti, bratje prejeli posebno milost in se bomo lahko ponovno odločili za uboštvo, razmislili bomo o odnosu do stvari, do denarja, moči in naklonjenosti. Bog ve, koliko tega potrebujemo, da ne bi ugasnili v preveč udobnem in zagotovljenem življenju, tako daleč od položaja ubogih, da ne bi več čutili žeje po Kristusu ter po novem in pristnem človeštvu, ki je sposobno dajati.

»Revni so naši učitelji« (GK93 §1): naj nas evangelizirajo! Gospod nas čaka pri njih in nas je pripravljen obdariti z velikimi presenečenji. Naj nam to stori, ljubljene bratje v Gospodu. Ne upirajmo se tej želji, tistemu dihu karizme, ki ga Duh še vedno vzbuja v nas, z močjo, ki je sami nimamo. Jaz prosim za to. Vsi prosimo za to.

V imenu svetega Frančiška vas prosim: poskusimo narediti ta korak naproti ubogim v novembru in presenečeni bomo nad izidom! Gospod gre pred nami in nas na tej poti čaka: izberimo neko dejanje, pojdimo v hišo, hospic, samostansko ambulanto, zapor, bolnišnico, migrantsko središče, na obrobje, v sprejemni center ali na toliko drugih krajev, kjer bomo videli Kristusa v njegovih namestnikih, ubogih. In dovolimo, da nas najde On ki nas še vedno želi pritegniti k sebi in nam razsvetliti življenje.

Če bo kdo želel, bom vesel, če mi bo poslal kratko poročilo o srečanju, ki ga je imel z ubogimi, o tem, kako je ohranil živ plamen naše vere in našega poklica. Lahko začnemo pisati hvalnico o frančiškanskem življenju, ki nam je bilo dano in se od nas zahteva v našem času, da jo bomo lahko s svojimi besedami in življenjem prenesli na naslednjo generacijo.

Naj vas Gospod blagoslovi in sveti Frančišek v tem blagoslovljenem, a težkem času krepí z željo po novem začetku naše poklicanosti bratov, manjših in ubogih, da bi našli obraz našega Gospoda v današnjih možeh in ženah na ulicah, sposobni srečevanja in pričanja.

Objemam vas z bratsko naklonjenostjo.

Vaš minister in služabnik

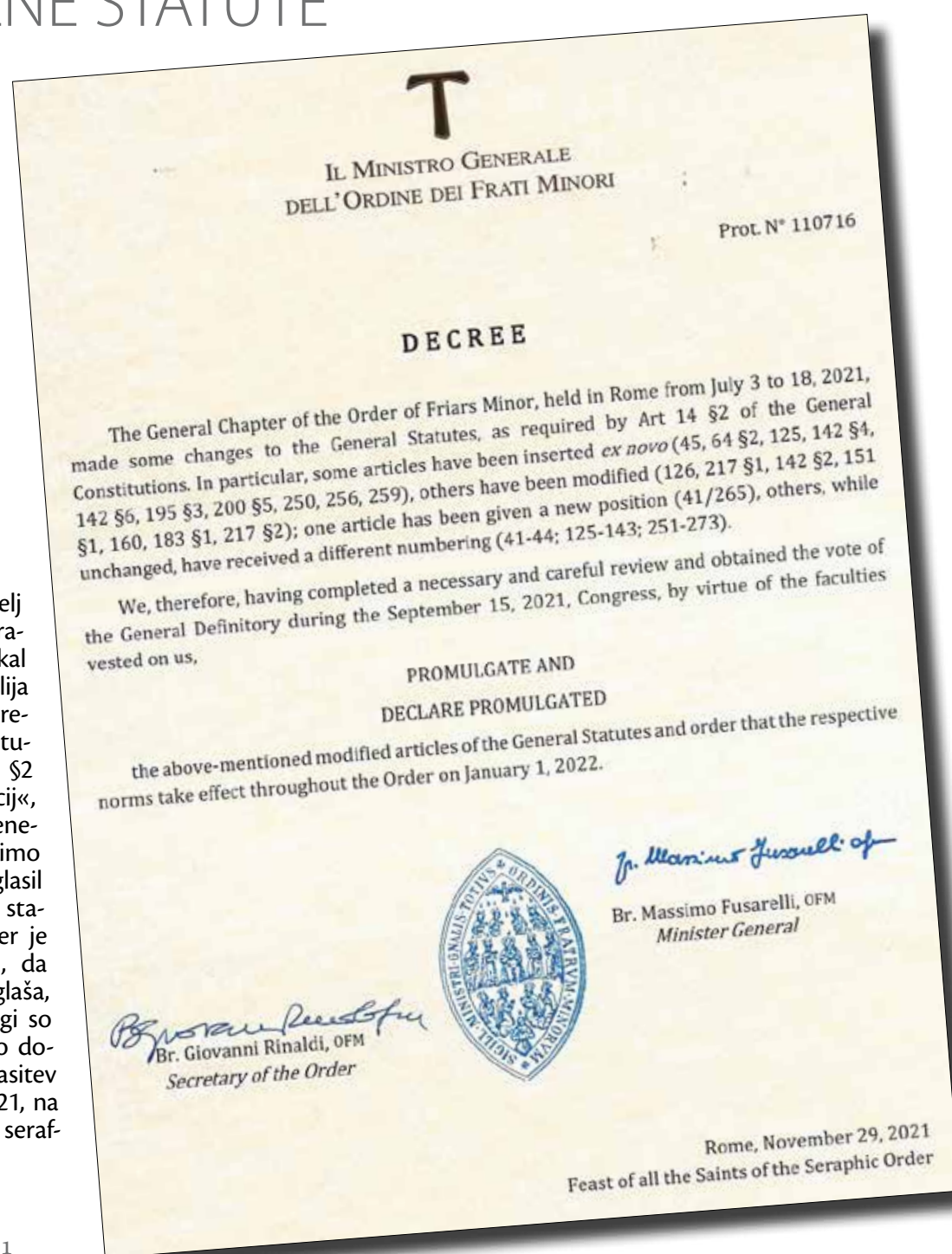
**br. Massimo Fusarelli OFM
generalni minister**

Prot. 110780

REGULA CONSTITUTIONES GENERALES STATUTA GENERALIA ORDINIS FRATRUM MINORUM

GENERALNI MINISTER RAZGLASIL GENERALNE STATUTE

Generalni kapitelj reda manjših bratov, ki je potekal v Rimu od 3. do 18. julija 2021, je vnesel nekaj sprememb v generalne statute, kot zahteva čl. 14 §2 generalnih konstitucij, je v Odloku zapisal generalni minister br. Massimo Fusarelli. Z njim je razglasil spremembe generalnih statutov. Generalni minister je v odloku tudi pojasnil, da so v statutih, ki jih razglasa, nekateri novi členi, drugi so spremenjeni, tretji pa so dobili druge oznake. Razglasitev je bila 29. novembra 2021, na praznik vseh svetnikov serafskega reda.

Kongregacija za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja
Vatikan, 7. oktober 2021
Prot. št. Sp.R. 2633/21

MEDNARODNIM IN NARODNIM ZVEZAM IN KONFERENCAM, FEDERACIJAM SAMOSTANOV IN DRUGIM ORGANIZMOM OBČESTVENEGA ŽIVLJENJA

Dragi člani!

Smo na pragu odprtja Sinode, ki se bo odvijalo v Vatikanu 9. in 10. oktobra, v krajevnih Cerkvah pa v nedeljo, 17. oktobra. To bo začetek posvetovalne faze, ki se bo končala aprila 2022, njen cilj pa je posvetovanje z Božjim ljudstvom. Ta naloga je zaupana tudi zvezam, federacijam in konferencam ustanov posvečenega življenja in družbam posvečenega življenja, po posvetovanju z glavnimi predstojniki, »ki se lahko prav tako posvetujejo s svojimi sveti in tudi člani prej omenjenih ustanov in družb« (Episcopalis communio, 6,2).

Po pismu z dne 24. junija 2021 tokrat želimo predstaviti splošen oris procesa, ki bo potekal v več različnih fazah sinode.

V prvi fazi, katere začetek predstavljata Pripravljalni dokument in Vademekum, ki sta na voljo v prevladujočih jezikih na spletni strani <https://www.synod.va>, vabimo konference (v nadaljevanju ta beseda vključuje tudi mednarodne zveze, narodne konference, federacije in druge organizme občestvenega življenja), da ustanovijo majhno ekipo, ki bo komunicirala s posameznimi člani in vodstvom konference.

Ekipa bo:

- povabila glavne predstojnike, da prispevajo k 4. delu Pripravljalnega dokumenta (poti za posvetovanje z Božjim ljudstvom) glede na razmere v njihovi ustanovi/družbi apostolskega življenja/samostanu;
- preverila potrebo po dopolnitvi dokumenta s priložnostnim vprašalnikom oziroma ali zadošča sklicevanje Pripravljalnega dokumenta;
- v soglasju z vodstvom konference določila postopek za zbiranje in vračanje prispevkov;
- uredila prispevke in jih poslala vodstvu konference.

Do 30. marca 2022 bo vodstvo konference temu dikasteriju poslalo povzetek, s katerim bodo seznanjeni vsi člani.

Enak postopek priporočamo tudi vsem mednarodnim konferencam. Te naj povabijo člane, da v svojih odzivih na posvetovanje razmislijo tako o splošnih razsežnosti svojih ustanov, in tudi same konference, da bi hodili v »sinodalnosti« s konferenco in v njej.

Ko bo ekipa dikasterija, v kateri bodo predstavniki nekaterih mednarodnih konferenc, prejela odzive, bo iz prispevkov pripravila en sam povzetek. Tega bo predstavila tajništvu Sinode do konca aprila in ga nato posredovala posameznim konferencam.

Druga faza sodelovanja konferenc bo potekala od septembra 2022 do marca 2023 oziroma od objave prvega delovnega dokumenta do mednarodnih zasedanj škofovskih konferenc.

V tem času, pred omenjenimi zasedanji, bi bilo koristno, da bi mednarodne konference organizirale srečanja/seminarje/zborovanja za izobraževanje in dialog po celinah ali delih celin. Na teh srečanjih je lahko navzoč predstavnik tega dikasterija, na mestu pa bi bilo tudi, da bi povabili predstavnike celinskih/narodnih škofovskih konferenc. Prav tako bi bilo predstavnikom narodnih in mednarodnih konferenc glavnih predstojnikov v pomoč, če bi bili povabljeni na mednarodna srečanja škofovskih konferenc.

Tretja faza tega procesa bo potekala od marca do junija 2023 oziroma od osnutkov končnih dokumentov mednarodnih škofovskih konferenc do drugega delovnega dokumenta. V tem času lahko ta dikasterij s pomočjo svoje ekipe in mednarodnih konferenc organizira mednarodne seminarje za preučevanje in razmislek.

V zadnji fazi, ki bo sledila objavi drugega delovnega dokumenta junija 2023, se bo dikasterij posvetoval z mednarodnimi konferencami, da bi prejel povratne informacije za pripravo poročila, ki bo predstavljeno na generalnem tajništvu sinode.

Zavedamo se, da vstopamo v proces, ki se bo morda zdel utrudljiv ali bo morda v resnici takšen. To počnemo v zavedanju, da nas preroški glas posvečenega življenja in raznovrstno bogastvo njegovih karizem navdihujeta za skupno hojo v cerkvi, za to, da se veselimo, postavljamo pod drobnogled, premišljujemo, oznanjamo, sprejemamo različnost in živimo v bližini drug drugega.

Drug drugega spremljajmo v molitvi.
João Braz de Aviz
Prefekt

José Rodríguez Carballo, OFM
Nadškof tajnik

DAN ZA RAZMISLEK O ZAŠČITI OTROK IN RANLJIVIH ODRASLIH

Sveto mašo je 18. novembra 2021 obhajal br. Francisco Gómez Vargas iz Tajništva za evangelizacijo in misijone. Udeležence je povabil, naj ne bodo več ravnodušni nad korupcijo in tistimi, ki jih ne zanima skrb za stvarstvo in s svojimi gospodarskimi projekti uničujejo ekosistem.

Sledilo je srečanje generalnega ministra in generalnega definitorija z vizitatorji na temo zaščite mladoletnih in ranljivih odraslih. Govore so imeli generalni vikar, br. Isauro Ulises Covili Linfati, generalni definitor, br. Albert Schmucki in irski provincial, br. Aidan McGrath.

Generalni vikar je poudaril zaskrbljenost reda zaradi zlorab otrok in ranljivih ljudi.

Prejšnji generalni definitorij je leta 2019 ustanovil Komisijo za zaščito mladoletnikov, ki obravnava pojav zlorab. Ta komisija je delo predstavila generalne-

mu kapitlju 2021 s posebnim namenom predstaviti »konkretne predloge in zakonodajo, ki jasno določajo, da morajo vsi bratje in enote reda polno sodelovati pri preprečevanju, poročanju in sodelovanju z vsemi ustreznimi civilnimi in cerkvenimi oblastmi pri zagotavljanju pravice in transparentnosti pri obravnavanju obtožb o zlorabi v celotnem redu« (Sklepni dokument generalnega kapitlja, št. 19).

Br. Aidan je vizitatorje spomnil na pomembnost tega vprašanja v življenju reda in enote, ki jih vizitirajo. Njegova naloga je zagotoviti, da odgovorni v enoti razumejo pomen zaščite in za to sprejmejo konkretne ukrepe.

Lanskega oktobra je bil pri Generalni kuriji ustanovljen Generalni urad za zaščito mladoletnikov in ranljivih odraslih z direktorjem br. Albertom Schmuckijem in pomočnikom, generalnim vikarjem, br. Isaurom Ulisesom Covilijem Linfatinom.

SREČANJE GENERALNEGA MINISTRA Z GENERALNIMI VIZITATORJI 2021

Srečanje generalnega ministra, br. Massima Fusarellija, in njegovega definitorija z generalnimi vizitatorji je letos potekalo od 15. do 19. novembra 2021 v Generalni kuriji v Rimu.

15. novembra se je srečanje začelo s sveto evharistijo, ki jo je vodil generalni vikar br. Isauro Ulises Covili Linfati. V homiliji je vizitatorje spodbudil, naj prisluhnejo krikom v družbi, cerkvi in naših bratstvih:

»Danes se razlegajo kriki po miru, kriki po večji človečnosti, kriki po pravičnosti, dobrem zdravju za vse, kriki po dobri izobrazbi, kriki po vodi, kriki po koncu Covida 19... kriki po spravi in bratstvu itd. Kateri kriki se razlegajo v Cerkvi, v naših bratstvih ...?«

Generalni minister br. Massimo Fusarelli je dejal: »Služba vizitacije bo zato za vas, za nas, v prvi vrsti izkazovanje vere, upanja in ljubezni. To ni služba, ki bi jo opravljali zunaj sebe, ampak iz tega, kar smo in kar nas Gospod kliče, da postanemo.«

Br. Massimo je v svojem poročilu navzoče pozval, naj hvaležno sprejmejo »dar vere, ki nam pomaga prepoznati dokaze, da Bog še vedno deluje v našem življenju«. Pozval je tudi k prenovi vizije »s tem, da ovrednotimo, kakšno je naše življenje bratov in manjši v oznanjevanju in pričevanju za evangelij v različnih misijonih in službah, zaupanih našim bratstvom«. Pozval je k skrbi za »trajno formacijo v čustvenem življenju in svobodni izbiri čistosti z občutkom za zaščito mladoletnih in ranljivih odraslih«. Povabil je tudi k misijonu in evangelizaciji na področjih mladine, celostne ekologije in digitalne celine. Nazadnje je dejal, naj sprejememo svojo prihodnost ter nekatere izzive, ki so prisotni v redu in po enotah.

Na koncu svojega poročila je br. Massimo vizitatorje prosil, naj »prevzamejo to službo v svojem notranjem življenju, tam, kjer se nenehno oblikuje vaša osebna identiteta moških, ki živijo po nauku Jezusa Kristusa, ki je v srcu njihovega obstoja.«

Papeška univerza Antonianum, 9. november 2021

GOVOR GENERALNEGA MINISTRA NA SLAVNOSTNI AKADEMIJI V ČAST BLAŽENEMU JANEZU DUNSU SCOTU, *DOCTORJU SUBTILIS*

Po dveh dneh intenzivnega študija in praznovanj v spomin na blaženega Janeza Dunsca Scota, *doctorja subtilis*, bi rad najprej z velikim spoštovanjem in naklonjenostjo pozdravil predsednika Skotistične komisije, br. Josipa Percana in njegova sodelavca, br. Witolda Salamona in br. Stefana Recchia. Njihovo delo je nadaljevanje dolgega in ustaljenega izročila. Vem, da čakajo na pomembno podporo za svoje znanstveno delo, ki je bilo vseskozi timsko delo, in se zavezujem, da jim jo bom pomagal najti. Ravno včeraj smo se uradno poslovili od br. Saturnina, ki je sedeminpetdeset let odlično in vztrajno služil Skotistični komisiji, jo cenil in podpiral!

Pozdravljam tudi rektorja Papeške univerze Antonianum in prisotne predstavnike akademske oblasti ter študente in vse, ki prispevajo k nemotenemu delovanju te ustanove. Sam bom prispeval le pozdravni govor.

Ko sem razmišljal, kako naj začnem, sem pomislil na okrožnico papeža Frančiška. Vsi smo bratje, ki jo

je sveti oče podpisal na grobu svetega Frančiška 3. oktobra 2020, pred dobrim letom dni. To je izjemno pomembno besedilo, ki je nadaljevanje okrožnice Hvaljen, moj Gospod, in je temelj novega vzorca za branje in razlaganje resničnosti, usmerjenega v prakso, ki želi dejansko pustiti sled v času, ko je človeštvo na razpotju, in ko so nujno potrebne odločitve. Ekološka kriza na eni strani ter kriza sobivanja med narodi, kulturami in verami na drugi terjata spremembo tempa celotnega človeštva. Dve papeški okrožnici, ki sta tesno povezani, segata do korenin težav in predlagata spremembo vzorca, branja, razlaganja in s tem poseganja v resničnost. Takšen pogled ni lasten le katolištvu, ampak se – vsekakor navdihnjen z vero v Jezusa iz Nazareta – odvija v luči političnih, družbenih in antropoloških znamenj časa. Ta povezava nas že uvaja v spremembo vzorca.

Papež predstavlja alternativo našemu načinu bivanja v skupnem domu, ki je izpostavljen številnim

grožnjam. Papež v prvem poglavju okrožnice govori o številnih sencah naše dobe, ne zato, da bi odklonilno razlagal naš čas in svet, ampak želi pokazati, kam nas vodi resničnost sveta, ki se je osredotočila na posameznika in njegov domnevno neustavljiv razvoj, ki temelji na antropološki in ekonomski viziji. Papež zato s prstom pokaže na rano, ki ovira »razvoj vesoljnega bratstva«¹, navidezno odprtost globalizirane sveta, ki slabi občestveno razsežnost bivanja.² Poleg tega se izgublja tudi zgodovinski čut, ki izprazni človeško svobodo, od katere ostane le možnost neomejene porabe, ki je izkoreninjena, nezaupljiva do vsega ter zaupa le obljubam utopičnih možnosti finančnega in gospodarskega razvoja, ki je privilegij redkih.³

V tem prvem poglavju, ki je resnično temeljno in novo, papež odločno zapiše: »Najboljša pot za prevlado in napredek brez omejitev je sejanje negotovosti in trajnega nezaupanja, čeprav preoblečenega v obrambo nekaterih vrednot. Drugim na različne načine odrekajo pravico do obstoja in mišljenja ... Politika tako ni več zdrava razprava o dolgoročnih razvojnih načrtih za vse in za skupno blaginjo, temveč le besedovanje o kratkotrajnih vsečnih potezah, ki jim je edini cilj uničenje drugega.«⁴

Sveti oče zaključuje: »Kako je v tem spopadu interesov, v katerem so vsi proti vsem, kjer je glagol zmagati sopomenka za uničiti, mogoče dvigniti glavo in priznati bližnjega ali pristopiti k tistemu, ki je padel po cesti?«⁵. V tej vse večji oddaljenosti med ljudmi nam okrožnica odpira naslednjo prihodnost: »Skrbeti za svet, ki nas obkroža in nas podpira, pomeni zavzemati se za nas same. Pregnosti se torej moramo v neki 'mi', ki prebiva v skupnem domu.«⁶. Nadalje ugotavlja, da »nastaja med posameznikom in človeško skupnostjo pravi pravcati razkol.«⁷

Temeljna ideja teh citatov, ki bi jim lahko dodal še mnoge druge, je razdvojenost med posameznikom in

skupnostjo, med jaz in mi. In ravno ta etični primanjkljaj onemogoča širši pogled na človeka, ki je zasnovan v njegovem življenjskem okolju in upošteva tudi vse 'stvari', kot jim pravi sveti Frančišek. Tu se skriva srž težave. Zato obsodba svetega očeta ni zgolj kritika s prižnice, temveč glas skupnosti, ki želi najti pot bratstva, pravi vir za ves svet. Gre za Cerkev, zasnovano v dogmatični konstituciji o Cerkvu in pastoralni konstituciji o Cerkvu v sedanjem svetu, ki v glasovih, v kulturah, v sami veri mož in žena našega časa najde možnost, besedo, nekaj, iz česar se je treba učiti in ne le poučevati.⁸

Vse to nam kaže, da imamo pred seboj alternativo, ki išče različne načine življenja v tem svetu in našem času. Zavedati se moramo, da izhajamo iz vzorca in ostajamo v vzorcu, ki podpira sodobno antropocentričnost oziroma človeka kot gospodarja, gospodarja narave in zemlje, ki imata pomen le, kolikor sta povezana z njim. Človek jima ne priznava, da sta vrednoti sama na sebi. Posledica tega modela je načelo samouničevanja, ki ga papež obsoja v poglavju, posvečenem »sencam«⁹ našega časa. V okrožnici Vsi smo bratje zato predlaga nov vzorec: vzorec brata, vzorec vesoljnega bratstva družbenega prijateljstva. Po njem v središču ni več tehniška in industrijska civilizacija, ampak civilizacija bratstva ter ohranjanja in skrbi za vse življenje. To je upanje sredi apokaliptičnih časov, ko nam grozi konec človeške vrste, ki nam razkriva, da moramo spreminiti smer. To načelo upanja, notranjega vzgiba, ki vodi v načrtovanje novih sanj in vizij, ki ga je zelo dobro opisal nemški filozof Ernst Bloch, odzvanja po vsej okrožnici.⁹ Papež opozarja: »Če trditev, da smo kot človeška bitja med seboj vsi bratje in sestre, ni samo abstrakcija, temveč se utelesi in postane dejstvo, postavlja pred nas vrsto izzivov, ki nas ganejo in zavežejo, da sprejmemo nove možnosti in pripravimo nove odgovore.«¹⁰ Nova smer, sprememba vzorca, upanje, da bo to zaživel.

Vprašajmo se: kje začeti? Od zgoraj ne moremo pričakovati ničesar: začnimo pri sebi! Papež pravi: »Lahko začnemo od spodaj, z vsakim primerom po-

sebej, in se borimo za najkonkretnейše in najbližje ter nadaljujemo do zadnjih meja domovine in sveta.«¹¹ Razlaga prilike o usmiljenem Samaritanu prikazuje različne like in vsakogar sprašuje, s katerim od njih se poistoveti, in kdo je danes v resnici moj bližnji.

Ne vem, kako bi lahko Duns Scotovo misel konkretno navezal na to aktualno temo. Na te bistvene točke okrožnice Vsi smo bratje sem želel spomniti, da bi omenil naslednjo hipotezo: teorija *haecceitas* (posebna individualnost) podpira povezano vizijo resničnosti, ki jo je razvil Scot in ki živi v naši frančiškanski viziji in praksi. Tako posamezniku po eni strani daje ontološki primat nad vrsto, kar je običajno v neoplatonski interpretaciji Aristotela, po drugi strani pa enoznačno predikacijo Boga in bitij ter njegovim lastnostim.

Vemo, da je Scot preučeval tudi problematične točke svojega časa, zlasti v etiki. Nam je lahko v navdih tudi pri spremembi vzorca? Nam bi lahko pomagal preiti od 'jaz' k 'mi', s trdnimi koreninami v novi metafiziki, ki bi v konkretnem posamezniku našel preizkusni poligon in privilegiran subjekt? Bomo v filozofski in teološki misli *doctorja subtilis* prepoznali in spravili v življenje to poznavanje vsega človeškega, ustvarjalnega, globoko zasidranega v naši karizmi, in misel, ki iz njega nenehno črpa najpomembnejšo stvar?

Dragi bratje, sestre in prijatelji, ta odprta vprašanja vam dajem v razmislek, da bi vas spremljala na poti, po kateri danes hodi romarska Cerkev. Hvaležen sem za izjemno dediščino naših učiteljev in našega izročila. Zapuščina, zaradi katere smo to, kar smo, in ki jo želimo posredovati in ohraniti pri življenju še danes, izhajajoč iz dialoga in v dialogu s svetom, ki je poln senc, in hkrati z načelom upanja, ki ga ne smemo nikoli opustiti.

Prepričan sem, da lahko ob zastavljanju teh vprašanj najdemo priložnosti, v tem akademskem okolju namreč vidim možnost, ki obstaja že dolga leta, da bi omogočili ustvarjanje in rast širšega »mi«. V mislih imam pot do Frančiškanske univerze, po kateri želimo hoditi še naprej zahvaljujoč odgovornemu sodelovanju različnih članov Frančiškanske družine, ki je tukaj že resničnost. Če je bila P.U.A. manjših bratov najprej

Atenej, danes pa univerza reda, postaja po napornem in zahtevnem potovanju za vse akademsko središče reda, ki ga razumemo kot širšo družino, v prepričanju, da je »le vključujoča, bratska, celostna in načrtovalna univerza popolnoma trajnostna.«¹² Prav tukaj lahko izkušamo močnejši in zrelejši odnos in komunikacijo in z novimi očmi pogledamo svojo skupno karizmo v spreminjajočih se časih, ki vplivajo na vse nas.

Prihajamo iz različnih tradicij, kultur in jezikov ter prinašamo številne drobce sveta in življenja. Ne bi bilo mogoče ravno tukaj ustvarjati prenovljene in proaktivne teološke zavesti in cerkvenega znanja? Ni to bistven in nujen forum za širše bratstvo, ki ga lahko ponudimo Cerkvu v današnjem svetu?

Hermenevitični pogled, ki ga je odprla okrožnica Hvaljen, moj Gospod in ga spodbuja okrožnica Vsi smo bratje, nas predvsem spodbuja k odločanju za pot bratstva v zaupanju, da nas bo vedno vodila po pravih poteh. In ali ni to naš prispevek Cerkvu? Ali potem UNIFRA ne more postati preroško znamenje za zgodovinski prehod, ki ga doživljamo v družbi tolikih mož in žena dobre volje? Zato ne dovolimo, da bi nas hromile administrativne težave, ki so bistvene, ker želimo ohraniti to delovno mesto, kjer bomo lahko še naprej sodelovali in onkraj sebe iskali višje dobro. To od nas zahteva pot, po kateri hodimo že od leta 2015, vsa energija, ki smo jo že porabili, in izziv, ki nam ga danes prinaša cerkveno učiteljstvo.

Hvala za vašo pozornost. Veselite se nenehnega preučevanja in poglobljanja misli blaženega Janeza Dunsca Scota v povezavi z današnjim svetom, kulturo in številnimi izrazi *antroposa*, ko boste iskali novi vzorec ne le za preživetje, ampak tudi za celostni odgovor na svojo poklicanost v našem skupnem domu in z njim.

Br. Massimo Fusarelli
Generalni minister
in veliki kancler PUA

1 Vsi smo bratje, št. 9.

2 Prim. Vsi smo bratje, št. 12.

3 Prim. Vsi smo bratje, št. 13.

4 Prim. Vsi smo bratje, št. 15.

5 Prim. Vsi smo bratje, št. 16.

6 Prim. Vsi smo bratje, št. 17.

7 Prim. Vsi smo bratje, št. 31.

8 Prim. Dogmatična konstitucija o Cerkvu 22 in Pastoralna konstitucija o Cerkvu v sedanjem svetu 45.

9 Prim. Un Lessico per Fratelli Tutti, Studi Ecumenici, XXXIX/1-2, 35-36.

10 Vsi smo bratje, št. 128.

11 Vsi smo bratje, št. 78.

12 PUR petletni strateški načrt, Rim 2021.

PRAZNOVANJE NA UNIVERZI ANTONIANUM V ČAST BLAŽENEGA JOHNA DUNSA SKOTA

Od 8. do 9. novembra 2021 je v Avditoriju Antonianum potekalo tradicionalno praznovanje v čast blaženega Janeza Dunska Skota na temo

»Izvirnost in aktualnost teološke misli blaženega Janeza Dunska Skota«.

Prot. št. 14/2021
Assisi, 2. oktober, 2021

KONFERENCA FRANČIŠKOVE DRUŽINE

*Vsem bratom našega reda
Vsej Frančiškovi družini*

*Dragi bratje prvega reda, klarise,
bratje in sestre iz TOR in OFS-YouFra,
Naj vam Gospod da mir!*

V naslednjih letih se bomo spominjali nekaterih pomembnih dogodkov iz zadnjih let Frančiškovega življenja.

Od 2023 do 2026 bomo še zlasti obeležili spomin na to, čemur radi rečemo enotna Frančiškova obletnica, ki se bo zgodila v sklopu svetega leta 2025. Odvijala se bo na različnih stopnjah, z njo pa bomo obeležili 800. obletnico Vodila, božiča v Grecciu (2023), prejema stigem (2024), Hvalnico stvarstva (2025) in Frančiškovo veliko noč (2026). To obletnico načrtujemo kot večplastno prireditev, s katero bomo proslavili več obletnic.

V tem nizu obletnic bomo imeli dragoceno priložnost za to, da bomo lahko živo in navdihujoče obeležili evangeljsko karizmo, ki jo je Sveti Duh prebudil v Cerkvi s svetim Frančiškom. To obletnico želimo praznovati v globokem družinskem občestvu v vseh deželah in okoliščinah v svetu, v katerem živimo.

Zato smo se na srečanju 2. oktobra 2021 v Assisiju odločili podpreti priprave in praznovanje te edinstvene obletnice pod pokroviteljstvom vseh generalnih ministrov.

S tem namenom ustanovljamo odbor za usklajevanje za Frančiškovo obletnico. Vse provincialne ministre naše družine v osrednji Italiji, kustosa svetega samostana v Assisiju in štiri predstavnike naših generalnih svetov pozivam k sodelovanju v tem procesu.

Generalni ministri bodo referenti odbora za usklajevanje – središče prizadevanj za usklajevanje. Generalni ministri odboru nalagajo naslednje zadolžitve:

- zagotavljanje skupnih smernic za poglobitev poznavanja naše karizme v naših bratstvih in po različnih enotah, ki delajo z nami;
- usklajevanje glavne točke sodelovanja med dejavnostmi Rietija, La Verne in Assisija po širšem cerkvenem odboru za usklajevanje, ki ga vodijo prej omenjeni ministri in kustos skupaj z nekaterimi drugimi brati, klarisami, frančiškankami in tretjeredniki. Navzočnost škofov treh omenjenih škofij v cerkvenem odboru za usklajevanje nas še naprej spodbuja

k poglobljanju in razvijanju duha cerkvenega občestva v skladu z navdihom, ki je primeren za našo skupno karizmo;

- priprava priporočil za delovno skupino strokovnjakov, ki so zadolženi za povzetek, s katerim bomo na vseh stopnjah obletnice še bolje spoznavali svojo karizmo. Ta povzetek bo koristen za programe trajne in uvodne formacije v naših provincah, kustodijah in drugih jurisdikcijah;
- spodbujanje Božjega ljudstva in civilnih ustanov z različnimi pobudami, s čimer se jim ponudi priložnost za krepitev vere in oznanjevanje z dialogom, z namenom spodbujati vzajemno sodelovanje.

Dobro se zavedamo pomembnosti te obletnice. Ne bo omejena na nekaj praznovanj po naših svetiščih v osrednji Italiji. Obletnica naj bi služila vsem nam po svetu, ki bomo preučevali glavne točke Frančiškove karizmatične identitete in o njej spoznavali nove stvari.

Frančiškova obletnica, ki jo bomo praznovali v nizu obletnic, **bo razglašena 29. novembra, 2021, v svetišču Greccio (Provincia Rieti v Italiji)**. V tem svetišču je sveti Frančišek želel osebno pričati za uboštvo,

v katerega se je rodil Jezus, da bi se zavedali lepote Boga, ki je prevzel našo človeškost.

Prepričani smo, da bo ta načrt bogata priložnost za poživitev skupnega navdihnjenja in karizmatične identitete, ne le zase, ampak tudi za Cerkev, ki je na poti k možem in ženam tega blagoslovljenega in zapletenega časa. Po njej lahko na novo oznanjamo veselje evangelija Jezusa Kristusa po blagoslovu vesoljnega bratstva in varovanja stvarstva.

Ko se pripravljamo, da se bomo podali na to pot, vam pošiljamo iskrene pozdrave in vam želimo resnični mir z nebes in vse dobro v Gospodu,

*Bratski pozdrav,
Generalni ministri*

*Deborah Lockwood OSF
Tibor Kauser OFS*

*Massimo Fusarelli OFM
Roberto Genuin OFM Cap*

*Carlos Akberto Trovarelli OFM Conv
Amando Trujillo Cano TOR*

GRECCIO ODPRL POT ZA PET FRANČIŠČANSKIH OBLETNIC

29. novembra 2021, na praznik vseh svetnikov frančiškanskega reda, se je v Grecciu začela pot proti petim frančiškanskim obletnicam, ki jih bomo praznovali v prihodnjih letih. Br. Amando Trujillo Cano, generalni minister tretjega reda, je citiral pismo, ki so ga napisali vsi generalni ministri Frančiškove družine. »Naslednjih nekaj let se bomo spominjali pomembnih trenutkov v zadnjih letih življenja svetega Frančiška. Od 2023 do 2026 bomo še zlasti obeležili spomin na to, čemur radi rečemo enotna Frančiškova obletnica, ki bo ob svetem letu 2025 vključevala 800. obletnico Vodila, božič v Gre-

cciu (2023), prejem stigmat (2024), Hvalnico stvarstva (2026) in Frančiškovo veliko noč (2026)«.

Praznovanja v Grecciu so odprli br. Joaquin Echeverry in br. Konrad G. Cholewa, generalna defnitorja OFM, br. Francesco Piloni, provincial iz Umbrije, br. Livio Crisci, provincial iz Toskane in fr. Luciano De Giusti, provincial iz Lazia-Abruzzo.

Na Praznovanje je se udeležil tudi predsednik Papeškega sveta za pospeševanje nove evangelizacije, nadškof Rino Fisichella, skupaj s škofi iz Assisija, Rietija in Arezza.

ČAS JE, DA PREKINEMO KROG BREZBRIŽNOSTI

Papež Frančišek se je v petek, 12. novembra, odpravil v Assisi, kjer se je srečal s petsto ubogimi iz vse Evrope, z njimi molil in poslušal njihova pričevanja ob 5. svetovnem dnevu ubogih, ki smo ga praznovali v nedeljo, 14. novembra. Svetega očeta sta pozdravila br. Massimo Fusarelli, generalni minister reda manjših bratov in br. Massimo Travascio, kustos papeške bazilike Svete Marije Angelske v Porcijunkuli, skupaj z verskimi in civilnimi oblastmi Assisija.

Sproščeno in zelo umirjeno se je papež Frančišek sprehodil po trgu pred cerkvijo Svete Marije Angelske in se ustavil, da bi pozdravil številne prisotne. Papež je vzel romarski plašč in palico in s tem pokazal, da je tudi on z drugimi romarji prišel na kraje svetega Frančiška, da bi prisluhnil njegovi besedi.

Najprej je Frančišek prisluhnil francoskemu paru s štirimesečnim dojenčkom, nekdanjemu španskemu zaporniku iz Toleda, ki ga je od nasilnega življenja odvrnil duhovnik, in drugih ubogih. Papež Frančišek je pozval k vrnitvi glasu in dostojanstva ubogih z ustvarjanjem delovnih mest.

»Napočil je čas, da revnim spet vrnemo besedo, saj so njihove zahteve predolgo ostale neuslišane. Čas

je, da odpremo oči in vidimo, v kakšni neenakosti živijo številne družine. Čas je, da zavijamo rokave in z ustvarjanjem delovnih mest začnemo vračati ljudem dostojanstvo. Čas je, da znova začutimo ogorčenje zaradi dejstev, da so na svetu še vedno otroci, ki stradajo, sužnji, brodolomci ter nedolžne žrtve vseh vrst nasilja. Čas je, da se neha nasilje nad ženskami in se jih spoštuje, ne pa obravnava kot blago. Čas je, da prekinemo krog brezbrčnosti in ponovno odkrijemo lepoto srečanja in dialoga. Čas je za srečanje. Skrajni čas je za srečanje. Če se človeštvo, če se moški in ženske ne naučimo srečevati, nas čaka zelo žalosten konec.«

Papež Frančišek je ob koncu svojega govora molil, da bi vsi okusili spokojnost in veselje, ki ga je okusil sveti Frančišek. »Tu, v Porciunkuli, nas sveti Frančišek uči veselja, ki izvira iz gledanja na naše bližnje kot tovariše, ki nas razumejo in podpirajo, kar velja tudi za nas.

Srečanje se je zaključilo s poslušanjem Božje Besede, molitvijo k Očetu, pozdravom in zaključnim blagoslovom. Nato je sveti oče delil darove ubogim. Papež Frančišek je bil tokrat v Assisiju že petič.

GENERALNI MINISTER NA OBISKU V SVETI DEŽELI

Generalni minister in generalni vikar sta na obisku v Sveti deželi, kar je njun prvi obisk izven Italije. Odvija se veliko srečanj in veliko je priložnosti za druženje, tudi ekumensko, na primer z jeruzalemskim grškim pravoslavnim patriarhom, pogovore z brati in ogled vsega dela, ki ga opravlja kustodija. Naša prisotnost v tej blagoslovljeni deželi je zelo dragocena, tudi kot priložnost za molitev za mir med ljudmi, ki jo naseljujejo.

SLOVESNI PRIHOD GENERALNEGA MINISTRA V BETLEHEM

23. oktobra 2021 je po poti treh svetih treh kraljev v Betlehem slovesno vstopil br. Massimo Fusarelli, novi generalni minister reda manjših bratov. S seboj je prinesel živi ogenj vere svetega Frančiška Asiškega in upanje za tamkajšnje prebivalce, ki živijo v težkih razmerah. Na čelu sprevo-

da brata Fusarellija so bili glasbeniki z dudami in skavti s pihalnim orkestrom. Brata Fusarellija je pričakalo veliko betlehemske otroke in družin. Na trgu pred baziliko Jezusovega rojstva so ga sprejeli predstavniki verskih in civilnih oblasti.

FRANČIŠKANSKE POT IN SANJE NA COP26 (GLASGOW)

» skreno vabim k nujni obnovi dialoga o tem, kako naj skrbimo za prihodnost planeta. Potrebujemo soočenje, ki bi povežalo vse, kajti okoljski izzivi, ki smo jim priče, in njih človeške korenine, so tudi naši, saj zadevajo nas vse« (Hvaljen, moj Gospod, 14) »Podnebje je skupno dobro nas vseh in za vse« (Hvaljen, moj Gospod, 23). »Žgoči izziv, kako zavarovati naš skupni dom, vsebuje skrb po združitvi vse človeške družine pri iskanju vzdržnega in celostnega razvoja, saj vemo, da je stvari mogoče spremeniti« (Hvaljen, moj Gospod, 13) – Papež Frančišek

Virus COVID-19 je opustošil življenja milijonov ljudi po vsem svetu in povzročil obsežne gospodarske motnje. Vlade po vsem svetu so sprejele ukrepe za zaščito človeških življenj in preživetje človeka. Po drugi strani pa so podnebne spremembe še vedno tu in zdaj predstavljajo grožnjo življenju na Zemlji. Verske skupnosti se že desetletja vključujejo v delo na tem področju, pomemben duhovni vpliv ima tudi okrožnica Hvaljen, moj Gospod. Generalni urad JPIC že veliko let deluje na področju pospeševanja ekološkega spreobrnjenja v redu in frančiškanski družini z dejav-

nim sodelovanjem na Konferenci pogodbenic (COP) Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah (UNFCCC) v povezavi s skupnostmi, ki so jih prizadele podnebne spremembe, in civilno družbo.

Kot stalen odziv na to podnebno krizo so JPIC-OFM, ki ga zastopa br. Angelito Cortez, OFM, ki sta se mu kasneje pridružila br. Billy Hoyne, OFM, in Br. Gabriel Kinahan, OFM, organizacija *Franciscan International*, ki jo zastopata g. Budi Tjahjono in g. Thomas Kleinveld, in anglikanski frančiškani, ki jih zastopa br. Clark Berge, SSF, sodelovali pri organizaciji delegacije za COP26 v Glasgowu na Škotskem. Lokalni frančiškani v Glasgowu in sosednjih mestih, kot so bratje Skupnosti blaženega Janeza Dunsca Scota, ki jo vodi br. George Smulski, OFM (gvardijan), so jih podprli. Delegacija želi dvigniti zavest o podnebni pravičnosti in konkretni ukrepi, ponuditi priložnost za formacijo o podnebni krizi z lokalnimi frančiškani in celotno frančiškansko družino s pomočjo hibridnega spletnega seminarja, izraziti solidarnost z gibanjem za podnebno pravičnost skupaj z drugimi verskimi skupinami in or-

ganizacijami civilne družbe; spodbujati in slaviti duha in nauke okrožnice papeža Frančiška Hvaljen, moj Gospod ter našo frančiškansko duhovnost in navzočnost frančiškanov vnesti v vsako formalno in neformalno dejavnost, dialog in pogajanja.

S temi cilji v mislih se je delegacija udeleževala različnih dejavnosti na COP26. Prvi teden je bil poln pogovorov, konferenc, molitvev in verskih obredov v sodelovanju z Medverskim odborom za zvezo pri UNFCCC (ILC). ILC deluje kot platforma za verske organizacije, ki pospešuje dialog in ukrepanje, ter organizira priložnosti za sodelovanje na podlagi verskega zavzemanja za podnebno prizadevanje, pri čemer sprejemajo vse stebre UNFCCC in Pariški sporazum. V teh dveh tednih se je delegacija udeležila dveh velikih solidarnostnih protestov z mladimi in verskimi organizacijami, kot so *Laudato Si Movement*, *Living Laudato Si*, in v vseh drugih sektorjih, ki pozivajo k podnebni pravičnosti. V drugem tednu se je »ljudskemu vrhu« pridružila frančiškanska delegacija. Medtem ko so se svetovni voditelji sestali na COP26, da bi razpravljali o prihodnosti, je »ljudski vrh« omogočil ljudem, da krepijo svojo moč in skupaj spreminjajo sistem. Forum je povezal člane gibanja za podnebno pravičnost, ki so razpravljali o spremembi sistema, se učili in oblikovali strategijo.

Na tej izjemni poti je frančiškanska delegacija izrazila pozive k naslednjim ključnim vprašanjem, ki jih morajo cerkveni in svetovni voditelji, vključno z verniki, obravnavati kot skupne sanje: zavzemanje za okolje, odpornost in opolnomočenje, finance, izguba in škoda, prilagoditve, človekove pravice; pravičen prehod, podnebna znanost, domorodna ljudstva, mladi in globalno vodenje.

Frančiškani, ki smo dejavno sodelovali na COP26, sanjamo, upamo in kličemo k temu, da bi COP26 vključila verske skupine v podnebna pogajanja in spodbudila naše cerkvene voditelje, da bodo besede spravili v življenje in spodbujali ekološki življenjski slog, ki bo imel posledice za okolje, kot sta opuščanje fosilnih goriv in priprava programov, s katerim bomo lahko usposobili ljudi in jim psihološko, fizično in materialno pomagali, da se bodo soočili z resnimi podnebnimi razmerami.

Sanjamo, upamo in pozivamo COP26, naj poveča količino nepovratnih sredstev, ne le posojil, od-

pravi podnebne dolgove ter tako ne razmišlja toliko o pomoči globalnemu jugu, ampak o pravičnem nadomestilu, ustvari obsežno podnebno financiranje in izpolni cilj financiranja v višini 100 milijard USD. COP26 naj učinkovito obravnava izgube in škodo med globalnim severom in globalnim jugom v duhu solidarnosti ter zagotovi potrebna finančna sredstva za pomoč revnejšim in bolj ranljivim državam pri soočanju z izgubo in uničenjem. COP26 naj zagotovi, da bodo prilagoditve glavni poudarek podnebne agende in da bo 50 % od skoraj 100 milijard USD obveznosti za podnebne ukrepe takoj na voljo za prilagoditve. COP26 naj spodbuja odgovornost med pogodbenicami UNFCCC za podnebna prizadevanja, zlasti pri dokazovanju, da njihova podnebna dejanja ne kršijo človekovih pravic, in zagotavljajo, da so politike podnebnih sprememb, razvoja in človekovih pravic skladne ter pripravlja forume za socialni dialog. COP26 naj zagotavlja, da stroški prehoda na gospodarstvo brez fosilnih goriv ne bodo padli na ranljive, predvsem z usposabljanjem delovne sile, nadomestili in socialno zaščito.

Sanjamo, upamo in pozivamo, da bi COP26 sprejemala sodbe, ki bodo skladne z znanstvenimi nauki IPCC in bodo vključevale verske organizacije in njihove tradicije, ki se zavzemajo za bolj trajnostni način življenja. COP26 naj varuje pravice avtohtonih ljudstev pri odzivanju na podnebne spremembe ter upošteva modrost in poglede domorodcev. COP26 naj sprejema odločitve o zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov in zagotavlja zastopanosti mladih v podnebnih pogovorih. COP26 naj začne proces oblikovanja in vzpostavljanja novih globalnih institucij in projektov, katerih cilj bo temeljna etika za vsakogar, z jasno zavezanostjo skrbti drug za drugega v celotni človeški družini, spodbujanja etičnega vodstva in kulture odgovornosti pri odločanju UNFCCC ter zmanjšanja prepada med besedami in dejanji v podnebnih odločitvah UNFCCC.

S poti in sanj na COP26 v Glasgowu smo se vrnili odločeni, da bomo nadaljevali frančiškansko delo, skrbeli bomo za naš skupni dom in se spominjali besed papeža Frančiška v njegovem sporočilu za COP26 »Čas se izteka; te priložnosti ne smemo zapraviti, sicer bomo prišli pred Božjo sodbo, ker nismo bili zvesti oskrbniki sveta, ki nam ga je zaupal v oskrbo.«

ČASTILJIVI BOŽJI SLUŽABNIK GIUSEPPE SPOLETINI, OFM

13. oktobra 2021 je sveti oče Frančišek sprejel prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov kardinala Marcella Semerara. Med avdienco je papež pooblastil kongregacijo, da objavi odlok o junaških krepostih božjega služabnika Giuseppeja Spoletinija, duhovnika reda manjših bratov, ki se je rodil 16. avgusta 1870 v Bellegri in umrl 25. marca 1951 v Rimu.

Častiljivi Giuseppe Spoletini (1870-1951) se je posvetil v velikodušnem opravljanju svoje duhovniške službe in redovniškega poklica. Nekaj let je bil odgovoren za formacijo novincev in postulantom v samostanu v Bellegri, kjer je živel skupaj z blaženim br. Di-

egom Oddijem, in v samostanu Fontecolombo. Frančiškansko Vodila je spoštoval s takšno vnemo, da je postal pristen vzor svojim bratom. Več kot štirideset let je živel v Rimu, v zgodovinsko bogatih samostanih *San Francesco a Ripa*, *San Pietro in Montorio* in *Sacre Stimmate*, kjer se je posvečal predvsem spovedovanju. Duhovniki, redovniki in laiki so se zgrinjali k njemu po vodstvo in tolažbo. Skrivnost njegove svetosti je mogoče povzeti z besedami: »Deluj in stôri vse za Boga«. To je bil ideal, ki ga je gojil z evangelijsko preprostostjo in frančiškanskim veseljem, na katerega je opozarjal vse, ki jih je srečeval. Postopek za njegovo beatifikacijo se je začel leta 1965.

IZ PROVINCIALATA

Št. 043/21

Ljubljana, 9. novembra 2021

Zapisnik 17. redne seje provincialnega defnitorija

Sedemnajsta redna seja provincialnega defnitorija je bila v torek, 9. novembra 2021, v samostanu Marijinega Oznanjena v Ljubljani. Seje so se udeležili: p. Marjan Čuden, provincialni minister; p. dr. Robert Bahčič, vikar province; defnitorji: p. Bernard Golčnik, p. Pavle Jakop, p. Pepi Lebreht, p. Ambrož Mušič in p. Niko Žvokelj. Seja se je začela ob 9.30 uri z molitvijo, ki jo je pripravil p. Pepi.

1. Sprejem zapisnika 16. redne seje provincialnega defnitorija

Provincialno vodstvo je potrdilo zapisnik 16. redne seje defnitorija.

2. Personalne zadeve

Provincial je defnitorje seznanil z zdravstvenim stanjem nekaterih naših bratov ter življenjem novincev br. Domna Ilijaša na Trsatu ter dveh postulantom.

3. Pastoralno delo p. Jana Cvetka v Nadškofiji Gorica

Provincialno vodstvo je p. Janu Cvetku dalo dovoljenje za bivanje izven hiše z namenom, da preveri svoj redovni poklic, za obdobje od 9. novembra 2021 do 9. novembra 2022.

4. Pregled obnovitvenih in gospodarskih projektov v provinci

Provincialno vodstvo je pregledalo projekte obnove samostana v Novem mestu, romarskega doma na Sveti Gori in klerikata v Ljubljani. Svet za gospodarske zadeve bo do 3. 12. 2021 podal svoje mnenje o omenjenih projektih.

5. Koledar province 2021/22

11. januar 2022: Štetje deputatov in predlogov za kandidate provincialnega ministra.

10. februar 2022: Razpošiljanje glasovnic bratom za volitve provincialnega kapitlja, sklic kapitlja ter rok za oddajo poročil voditeljev provincialnih teles in ustanov.

16. februar 2022: Srečanje vseh članov provincialnega kapitlja 2022.

27-31. marca 2022: Provincialni kapitelj na Viču (predvidoma).

Generalni minister je poslal pismo za nedeljo revnih. V kratkem bodo bratje dobili slovenski prevod dokumenta.

Naslednja redna seja defnitorija bo v torek, 14. decembra 2021. Provincialno vodstvo je defnitorialno sejo zaključilo ob 12.30 uri s skupno molitvijo.

p. Tadej Strehovec
Tajnik province

ŽIVLJENJSKI

- 80 let: P. SIMEON MAVEC, Ljubljana – M. Oznanjenje, 3.3.
 75 let: P. KRIZOLOG CIMERMAN, New York, ZDA, 10.4.
60 let: P. MARJAN ČUDEN, provincial, Ljubljana – M. Oznanjenje, 12.8.
 55 let: P. DARKO ŽNIDARŠIČ, Sydney, Avstralija, 23.9.
50 let: P. TOMAŽ HOČEVAR, Novo mesto, 7.12.
 45 let: P. TADEJ INGLIČ, Brezje, 15.1.
 45 let: P. JANEZ PAPA, Maribor, 6.2.
 45 let: P. DR. ANDRAŽ ARKO, Ljubljana – Bežigrad, 24.3.
 45 let: P. BOŠTJAN HORVAT, Ljubljana – Vič, 16.4.
 45 let: P. BOGDAN RUS, Kostanjevica, 21.6.

PRVE ZAOBLJUBE

- 55 let: P. SIMEON MAVEC, Ljubljana – M. Oznanjenje, 11.2.
 55 let: P. TOMAŽ MENART, Brezje, 16.3.
 55 let: P. DR. EDVARD KOVAČ, Ljubljana – M. Oznanjenje, 19.8.
 55 let: P. VILIJEM PUSTOSLEMŠEK, Kostanjevica, 16.9.
50 let: P. MILAN KADUNC, Mošnje in Brezje, 2.9.
 45 let: BR. MARIJAN CVITAK, Nova Štifta, 1.9.
 30 let: P. KRIZOSTOM KOMAR, Novo mesto, 16.7.
 30 let: BR. AMBROŽ POŽUN, Sveta Gora, 16.7.
25 let: P. TADEJ INGLIČ, Brezje, 6.8.
25 let: P. JANEZ PAPA, Maribor, 6.8.
 20 let: P. TOMAŽ HOČEVAR, Novo mesto, 7.9.
 20 let: P. AMBROŽ MUŠIČ, Ljubljana – M. oznanjenje, 7.9.
 15 let: P. JAN CVETEK, Jamlje pri Gorici, 8.9.
 10 let: P. BENEDIKT EMBERŠIČ, Sveta Gora, 8.9.

SLOVESNE ZAOBLJUBE

- 65 let: P. ANDREJ VOVK, Koper, 1.8.
 55 let: P. DR. VIKTOR PAPEŽ, Brezje, 8.10.
50 let: P. SIMEON MAVEC, Ljubljana – M. Oznanjenje, 3.1.
50 let: P. DR. SILVIN KRAJNC, Ljubljana – Šiška, 4.10.
50 let: P. JANKO ŽAGAR, Ljubljana – M. Oznanjenje, 4.10.
 45 let: P. MILAN KADUNC, Mošnje & Brezje, 4.10.
 45 let: P. BERNARD GOLIČNIK, Sveta Trojica, 27.11.
 45 let: P. BORIS MARKEŽ, Maribor, 31.12.
 35 let: P. MARJAN ČUDEN, provincial, Ljubljana – M. Oznanjenje, 3.10.
 35 let: P. DR. MARI OSREDKAR, Nova Štifta, 3.10.
 30 let: P. DR. ROBERT BAHČIČ, Brezje, 3.10.
 30 let: P. DARKO ŽNIDARŠIČ, Sydney, Avstralija, 3.10.
 20 let: BR. KSAVER BABNIK, Ljubljana – M. oznanjenje, 5.10.
 15 let: P. DR. ANDRAŽ ARKO, Ljubljana – Bežigrad, 14.9.

DUHOVNIŠKI

- 65 LET – DIAMANTNA MAŠA:** P. ANDREJ VOVK, Koper, 4.10.
50 LET – ZLATA MAŠA: P. SIMEON MAVEC, Ljubljana – M. Oznanjenje, 29.6.
 40 let: P. DR. CHRISTIAN GOSTEČNIK, Ljubljana – M. Oznanjenje, 28.6.
 40 let: P. PAVLE JAKOP, Ljubljana – M. Oznanjenje, 28.6.
 30 let: P. METOD OGOREVC, Lemont, ZDA, 29.6.
 30 let: P. DR. MIRAN ŠPELIČ, Ljubljana – Bežigrad, 29.6.
25 LET – SREBRNA MAŠA: P. SIMON PETER BERLEC, Melbourne, 29.6.
 15 let: P. TOMAŽ HOČEVAR, Novo mesto, 29.6.
 10 let: P. JAN CVETEK, Jamlje pri Gorici, 29.6.

p. Darko Žnidaršič

SPREJEM ANDRAŽA IN FILIPA V POSTULAT

Na god sv. Hieronima, 30. septembra 2021, je provincial p. Marjan Čuden sprejel Andraža Gorenca (31. 5. 2002) in Filipa Mlinarja (23. 12. 2002) v postulat. Med obredom je p. provincial v nagovoru poudaril, da smo frančiškani družina, bratje – nismo tekmeči, ampak smo ekipa. Sv. Frančišek je, ko so se mu pridružili prvi bratje, rekel: Bog mi je dal brate. In tako tudi danes frančiškani doživljamo, ko kdo pride z željo, da bi postal član reda; rečemo: Bog nam je dal brate, Bog nam je dal Andraža, Bog nam je dal Filipa; doživljamo ju kot Božji dar.

Filip in Andraž sta po maturi opravila duhovne vaje ter se potem odločila za vstop v red manjših bratov. Pred vstopom v postulat sta preživela en teden v samostanu v Mariboru.

Oba sta bila povezana z župnijo Vič, čeprav je Filip pripadal župnijskemu občestvu v Horjulu. Andraž je ministriral dobrih 15 let – vse od četrtega leta starosti. Rad je tudi poprijel za delo okoli samostana, sodeloval pri postavljanju jaslic in kot animator na oratorijih. Bil je tudi pritrkovalc in pomočnik voditelja ministrantov. Filip pa je v gimnazijskih letih na Viču obiskoval

mladinsko skupino, sodeloval na oratorijih kot animator in v mladinskem centru kot prostovoljec. V župniji Horjul je bil več let ministrant, bralec Božje besede in animator.

Leto postulata bosta kandidata preživela v samostanu v Ljubljani na Tromostovju. Naj bo to leto, ko obiskujeta tudi prvi letnik teološke fakultete, tudi leto iskrenega spoznavanja redovnega življenja, krepitev molitvenega življenja in poglobljanja odločitve za življenje manjšega brata – frančiškana.

P. Boštjan

Sporočila Slovenske frančiškanske province sv. Križa (božič 2021)

MEDNARODNA KONFERENCA UT BON(AVENTURIAN)I FIAMUS: 800 LET ROJSTVA SV. BONAVENTURA

V sodelovanju Teološke in Filozofske fakultete UL, Slovenske frančiškanske province sv. Križa in rimskega Kolegija sv. Bonaventura (Quarachi) smo med 30. 9. in 1. 10. 2021 tudi v Sloveniji obeležili osemstoletnico rojstva sv. Bonaventura, tega velikana srednjeveške teologije.

V četrtek, 30. 9., je v ljubljanskem Minoritskem samostanu pod vodstvom br. dr. Williama Shorta OFM (*Collegium s. Bonaventurae*) najprej potekala delavnica s frančiškanskimi viri, kjer je bil Bonaventura, *doctor seraphicus*, predstavljen kot posrednik življenja sv. Frančiška. Predavatelj je zanimivo izpostavil ozadja, ki so privedla do tega, da je Bonaventura moral predstaviti Frančiška na način, kot ga je.

Zvečer je v atriju Frančiškanskega samostana na Tromostovju najprej potekala predstavitev dveh novih knjig s prevodi del sv. Bonaventura (izšli pri Založbi brat Frančišek): podpisani je kot urednik in prevajalec predstavil Bonaventurovo delo *Brevilokviji*, edinstven učbenik srednjeveške teologije, Nena Bobovnik (KU Leuven) pa dve krajši deli, ki ju je tudi prevedla: *O trojni poti* in *Kako se različne umetnosti zvajajo na teologijo*. Drugi del večera je bil posvečen vprašanju glede aktualnosti srednjeveške misli v splošnem: svoje misli so, med skrbnim moderiranjem br. dr. Mirana Špeliča OFM, predstavili br. dr. William Short OFM, prof. dr. Marianne Schlosser (Univerza na Dunaju) in Gorazd Kocijančič.

Petek, 1. 10., je bil v znamenju mednarodne znanstvene konference, ki je potekala na Teološki fakulteti. S svojimi pozdravi so jo uvedli ljubljanski nadškof metropolit p. Stane Zore OFM, dekan Teološke fakultete prof. dr. Janez Vodičar, nova dekanja Filozofske fakultete prof. dr. Mojca Schlamberger Brezar in frančiškanski provincialni minister p. Marjan Čuden OFM. Petnajst vidnih domačih in tujih (Italija, Anglija, Nemčija, Belgija, Hrvaška) predavateljev, med njimi tudi p. dr. Edvard Kovač OFM, je spregovorilo o najrazličnejših vidikih Bonaventurove misli: od filozofskih vprašanj, biblične hermenevtike in eksegeze, duhovne in zakramentalne teologije, do slovenske baročne recepcije. Med sodelujočimi so se ob robu konference stakale številne vezi, ki bodo v prihodnosti gotovo prinesle lepe sadove. Med drugim je že v pripravi zbornik konference, ki bo izšel v sozaložništvu ljubljanske univerze in rimskega kolegija sv. Bonaventura.

Novi prevodi treh pomembnih Bonaventurovih del, v katere je na teološki način zajet izvirni genij sv. Frančiška, pa naj nam pomagajo k tistemu cilju, v katerem je serafski učitelj videl srčiko naše vere, kot je v Prologu k *Brevilokviji* zapisal: *ut boni fiamus et salvemur*, da bi postali dobri in bili odrešeni.

br. Jan Dominik Bogataj OFM

DUHOVNA OBNOVA PRED SPOMINOM VSEH VERNIH RAJNIH SESTRA SMRT

*Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti žalega.*

Nekateri ljudje pravijo, da se bojijo umreti. Drugi trdijo, da se ne bojijo. Toda večino ljudi je res strah umiranja. Počasnost in okornost gibanja, trpeti zaradi napredujoče bolezni, postati breme za sobrate, izgubiti nadzor nad svojim gibi, pozabljati nedavne dogodke in imena svojih bližnjih - vse to so stvari, ki se jih resnično bojimo. Zato ni presenetljivo, da včasih rečemo: „Upam, da ne bo dolgo trajalo. Upam, da bom umrl hitro!“

Toda ne glede na to, kaj mislimo ali upamo, ne moremo predvideti svoje smrti. V čem smo kristjani glede misli na konec vendarle posebni? Dano nam je spoznanje, dana nam je pot do cilja. Zaupano nam je pričevanje, najprej Kristusa samega in nato vseh tistih, ki so hodili za njim. Misel na smrt nas vabi, naj odvržemo plašč preveč zemeljskega in zgolj človeškega, naj se postavimo na bolj evangelijske in svete noge in pohitimo za Jezusom, križanim in vstalim. Alojz Rebula odnos do smrti postavi za merilo našega krščanstva: „Če bi bili res kristjani, bi smrt sprejeli v zaupni vdanosti, če bi bili še boljši kristjani, bi jo sprejeli kot odhod v domovino, če bi bili še boljši, bi se tega prehoda veselili.“

Krščansko gledanje na smrt je na poseben način izraženo v bogoslužju Cerkve: „Tvojim vernim, Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči. Ko s smrtjo razpade šotor našega bivanja na zemlji, nam je že pripravljeno večno bivališče v nebesih“ (Misal, Hvalospev pri mašah za rajne). Kristjani verujemo v Boga, ki je stvarnik mesa; verujemo v Besedo, ki je postala meso, da bi odkupila meso; verujemo v vstajenje mesa, dovršitev stvarjenja in odrešenje mesa. Verujemo v resnično vstajenje tega mesa, ki ga sedaj nosimo. Medtem ko se seje v grob minljivo telo, vstaja telo, ki je neminljivo (prim. 1 Kor 15,42). Job, mož preizkušenj, je takole izpovedal svojo vero: »Jaz vem, da moj Rešitelj živi in da se bo, poslednji, dvignil nad prahom. Tedaj bo moja koža zopet okoli mene in v svojem mesu bom gledal Boga. Da, jaz ga bom gledal, moje oči ga bodo videle ... po tem mi hrepeni srce v mojih prsih« (Job 19,25-26). Zaradi Kristusa smrt nima zadnje besede. Apostol Pavel ne dojema smrti kot konec, ampak kot vstop v življenje: „Živeti je zame Kristus in smrt dobiček“ (Flp 1,21). „Zanesljiva je beseda: če s Kristusom umremo, bomo z njim tudi zaživel“ (2 Tim 2,11). „Hrepenim, da bi odšel s sveta in bil s Kristusom“ (Flp 1,23);

Kako se lahko pripravimo na smrt? S tem, da vsak dan živimo z gotovostjo, da smo Božji otroci. S tem, ko se vsak dan veselimo, da smo Božji ljubljene sinovi, lahko živimo svoje dneve, ne glede na to koliko jih še bo, kot dneve novega človeka.

Sveti Janez jasno trdi: „Poglejte, kakšno ljubezen nam je podaril Oče: Božji otroci se imenujemo in to tudi smo. Svet nas zato ne spozna, ker ni spoznal njega. Ljubi, zdaj smo Božji otroci; ni pa še razodeto, kaj bomo. Vemo pa, da mu bomo podobni, ko se bo razodel, ker ga bomo gledali takšnega, kakršen je.“ (1 Jn 3,1-2).

Sveti Frančišek je zgradil nov in popolnoma izviren odnos do onostranosti. Sveti Frančišek srečanje s smrtjo proslavlja. Stavek: »Hvaljen moj Gospod, v naši sestri smrti« je Frančiškova dobrodošlica nebesom. V tej kitici je skrita radost srečanja. Še umirajoč opeva smrt. Smrti se nasmehne kot otrok, ki ve, da ga bo zdaj zdaj vzel v naročje tisti, ki mu preko vrat smrti prihaja nasproti. Srečal se bo z neskončno Božjo lepoto in bo z radostnim občudovanjem prebiral skrivnost veselja, ki bo skupaj z njim deležno polnosti brez konca. Hrepeni po večnem življenju, kjer bo vsaka stvar, sijajno spremenjena, zasedla svoj prostor in imela kaj ponuditi dokončno osvobojenim.

Sprejeti smrt kot sveti Frančišek in jo imenovati sestra, pomeni zaupati Gospodu, da lahko iz borge kupčka moje resničnosti izvabi nebeški dragulj. Naša večnost bo seštevke vse naše resničnosti, dobre kot slabe, z enim popravkom: božansko usmiljenje bo opralo našo grešnost s svojo čistilno močjo. Naša oblačila bodo »oprana v Jagnjetovi krvi« (Raz 9,48). Zasijala bodo v vse presegajočem žaru milosti, daleč

čez meje naše zaslužnosti. Zaupanje v božje usmiljenje me pomirja. Vem, da lahko računam nanj, a hkrati se zavedam, da ne morem z njim razpolagati, zato se trudim za skesano in ponižno srce.

Za svetega Frančiška smrt ni nesreča, nesreča je greh. Misel na smrt je opomin k življenju brez krivde in nauk kako naj na tem svetu živimo. Ko se je Jezus poslavljaj od apostolov, jim ni dajal naročila za pripravo na izničenje, ampak za življenje. Postavil jih je pred naloge, ki jih morajo še izpolniti. Preden bodo dočkali svoj vnebohod, bodo morali prehoditi še veliko sveta in oznanjati evangelij vsemu stvarstvu. Zanimivo - ko Jezus odhaja v nebo, daje učencem delo na zemlji. Tako misel na večnost vabi tudi nas, ki živimo na tem svetu, da na zemlji izpolnimo svoje poslanstvo.

Bog, misel na smrt naj v nas prebudi hrepenenje po tebi, ki je resnično največje hrepenenje našega življenja. Včasih pozabimo nanj in vendar vemo, da je edino gibal našega obstoja. Kar storimo, kar mislimo, kar izrazimo, v globini priteka iz hrepenenja po tebi. Prosimo te, da v nas zbudiš kipenje po tebi, kakor svetemu Frančišku, da bomo sedaj in vso večnost opevali tebe, ki si naš Bog in naše vse!

Vprašanje za razmislek:

Kaj se ob misli na lastno minljivost izkaže za navlako v tvojem življenju in kaj za pristno življenje po evangeliju?

Odločitev:

Svoje misli, besede in dejanja bom še bolj prepočil z vstajenjsko vero.

Ljubo Božje Dete!

Namesto darila Ti ob tvojem rojstnem dnevu
izrekam prošnjo za mir v naši domovini.

Zlo sovraštva je okužilo naš skupni dom,
nas sprlo in razdelilo med seboj
in nas zastrupilo z lažjo in oblastizeljnostjo;
v našem hlevu ne prepevajo angeli miru,
temveč vreščijo demoni razdiranja.

To naše kraljestvo se je razdelilo zoper sebe;
nimamo želje in volje za zmago dobrega,
ker v nas ni več zaupanja,
ker se več ne veselimo svoje države,
ker v nas izginjata domoljubje in pripadnost,
ker nam je hujskaštvo použilo ponos.

Ljubo Božje Dete!

Naredi iz hiše naše domovine zopet dom,
v katerem bomo radi prebivali,
v katerem se bomo spoštovali in si pomagali,
v katerem bo mogoče lepo in dobro živeti.
Naj bo v njem vsakdo zaželjen in dobrodošel,
pa čeprav je drugačen od nas,
naj bodo v njem politiki sejalcji sreče,
naj bodo umetniki prinašalci lepega,
naj bodo šolniki in delavci graditelji dobrega,
naj bodo verniki in duhovniki ljubitelji božjega!

Ljubo Božje Dete!

Resnično verujem in upam,
da je tvoja ljubezen močnejša od sovraštva,
da tvoja luč lahko premaga našo temo
in da vsakdo lahko postane tvoj Betlehem.

Mi pa, bratje in sestre, ustavimo to sovraštvo,
ustavimo to nevarno setev,
da ne bomo želi vojne in smrti;
kajti mi vsi imamo srce,
mi vsi imamo drug drugega.

Naj bo letošnji Božič kot zarja novega upanja,
ki prinaša vsem blagoslov za novo leto!

*p. Pavle Jakop
Božič 2020*

Pridi, pristopi k jaslicam,
da pričakaš in povabiš k sebi Dete!
Tu, ob jaslicah ovce ne blejejo,
kot da vse vedo,
ob jaslicah osliči ne rigajo,
kot da imajo edini prav,
in golobi ne grulijo,
da bi bili vseč mogočnikom;
tu ni ne odrov in ne žarometov,
tu legaš na slamo in se z nebom pokriješ.
Sem ne prideš, da bi si kupil nebesa,
in ne zaradi strahu pred peklom;
tu se tatovi in razbojniki slabo počutijo,
in nihče ne potrebuje orožja,
da bi osvajal in osvobajal svet,
pa tudi nikakršnih tablet,
da bi mogel verjeti svoji enkratnosti.
Tu je doma pomlad z vsemi cvetovi,
tu je doma jesen z vsemi sadovi;
tu se v uresničenih besedah prerokov
objemata spomin in hrepenenje,
tu Bog sanja o človeški bližini,
in človek izkuša bližino Boga.
Sem lahko prihajajo zaljubljeni in pevci,
da pesnikujejo z angeli,
sem prihajajo žene po materinstvo,
tu se moške učijo očetovstva,
in otroci nabirajo objeme za življenje.
Tu, ob jaslicah se srce nauči ljubiti,
ker znajo oči gledati in ušesa poslušati,
ker znajo usta govoriti in roke dajati.
Samo tu se zares kaj dogaja
in samo tu sem resničen do kraja.

p. Pavle Jakop

PRAZNOVANJE 98 ROJSTNEGA DNE NAŠEGA P. POLIKARPA

Brezje, 5. december 2021

13. 10. 2021 – Sveta Gora pri Gorici

SREBRNI JUBILEJ SLOVESNIH REDOVNIH ZAOBLJUB

13. oktobra 2021, ko se vesoljna Cerkev spominja 6. prikazanja Brezmadežne Bernardki iz Lurda; na dan, ko je bil svet priča čudežu sonca, ki je plesalo na nebu, se je na Sveti Gori zbrala skupina desetih bratov fračičkanov in nekaj nad deset bratov in sester v veri, da bi skupaj slavljenca bratoma Krizostomu Komarju in Ambrožu Požunu izrekli Bogu hvala za njunih 25 let, odkar sta izrekla slovesne redovne zaobljube. Slovesnost je vodil provincial p. Marjan Čuden. Slavljenca sta po pridigi obnovila zaobljube, nato ju je provincial blagoslovil. Po koncu svete maše je sledilo praznično kosilo v restavraciji Svetogorske Kraljice.

Pred blagoslovom je br. Krizostom povedal misli, ki so sedaj na tem mestu zapisane po spominu.

»Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poznal«, nam poroča prerok Jeremija v današnjem berilu, ki smo ga slišali. Danes se z bratom Ambrožem Bogu zahvaljujeva, da naju je spoznal in po najinih starših utešil. Zahvaljujeva, da naju je poklical med Frančiškove brate frančiškane in da sva zmogla pred 25-imi leti izreči slovesne zaobljube: jaz v cerkvi Marijinega imena v Dobovi skupaj s sobratom Michelom in Ambrož na Brezjah pri Mariji Pomagaj. Z bratom Ambrožem sva pričela redovno

življenje v istem samostanu in sicer na Kostanjevici, »mali Sveti Gori«, Ambrož leta 1989 in jaz leta 1990. Še zdaj se spominam, da je šel Ambrož po koncu postulate na služenje vojaškega roka v Tolmin. Skupaj sva se brusila in oblikovala v klerikatu v Ljubljani in po petih letih redovnega življenja sva Bogu izrekla večne obljube. Bogu sva hvaležna za moč, da sva v teh 25-ih letih nakljub viharjem obstala in da moreva še danes pričevati po vzoru sv. Frančiška. Vsi skupaj prosimo Svetogorsko Kraljico, da bi vztrajali vsak v svojem poklicu, za katerega smo pač poklicani. Prosimo ob koncu svete maše še za blagoslov.

Hvala bratom iz Kostanjevice: Niku, Viliju in Bogdanu, komisarju za Sveto deželo, br. Petru z Viča, svetogorskima bratoma Bogdanu in Mihui, gvardijanu iz Novega mesta bratu Tomažu in vsem, ki so se pridružili slavljenca pri skromni, a pomenljivi slovesnosti. Od staršev jubilarcev je bila prisotna le Krizostomova mama, oče je že pokojni, enako sta pokojna tudi starša Ambroža; tako smo bili z njimi duhovno povezani. Kot je dejal provincial, se sedaj pot nadaljuje proti zlatemu jubileju. Bog daj, da bi ga dočakala zdrava in pogumna.

Zapisal br. Krizostom

IZ NOVEGA MESTA

V Novem mestu je resnično vsak dan kaj novega, glede na to, da se še naprej gradi in obnavlja ulice in hiše po ožjem delu našega mesta. Tudi v kloštru se počasi pripravljamo na obnovo. Ni mogoče prehitovati posamezne korake: načrti, pregled kulturnovarstvenikov, konzervatorski načrt, gradbeno dovoljenje, izbira izvajalcev...morda smo že na polovici pripravljanih del, preden se bo pričelo podirati in zidati.

Drugače je za nami dvojna vizitacija: vizitacija generalnega ministra in dekana. Obe smo dobro prestali. Obiskal nas je tudi že novi novomeški škof Andrej Saje; in sicer ob priliki podelitve zakramentov trem katehumenom, na soboto, 13. novembra zvečer. Z brati se je zadržal v prijetnem pogovoru.

Župnija živi naprej glede na čase, katere vsi živimo. Četudi je veliko vernikov odšlo ali se bojijo priti nazaj, so tisti, ki so, zvesti in dobri, kar se pozna na nabirkah, ki niso kaj dosti manjše kot pred korona časov. V veroučno šolo se je vpisalo nekje 15 otrok manj kot lani,

vseeno so ti dejavni in pridni, da lahko imamo mladinski in otroški zbor ter kar številno dramsko skupino, ki je posnela igrice ob prihodu sv. Miklavža. Tudi med ministrantske vrste smo sprejeli tri nove ministrante. Pa ne samo to. Frančiškova družina po korona mrku počasi doživlja prepod, saj je p. Tomaž pridobil nekaj zakoncev in posameznikov, ki so pripravljeni vstopiti v Frančiškov svetni red. Nekaj pa se jih zanima tudi za verouk za odrasle. Ob vsem zapisanem, je človek lahko samo hvaležen. Hvaležni smo tudi, da se lahko srečujemo po naših podružnih cerkvah, kjer so bile v novembru lepe zahvalne nedelje in tudi v kloštru smo pripeljali veliko dobrot. Morda je zadnje čase ena težava, da nimamo kuharice za soboto in nedeljo; tukaj še prosimo, molimo in iščemo ter zaupamo, da nas bo Bog uslišal.

*Vse lepo pozdravljeni iz kloštra v Nov mestu.
p. Krizostom*

IZ KAMNIŠKEGA SAMOSTANA

Še za lanski advent, decembra 2020, smo se bratje Pashal, Lavrencij, Franci in Ciril pogovarjali z novinarjem lokalnega časopisa Kamničan/ka o praznovanju adventa in božičnih praznikov. V letošnjem adventu sva tukaj samo še Franci in Ciril. Od nas se je 8. februarja poslovil pater Lavrencij Anžel, 6. julija pater Pashal Gorjup, 21. septembra p. Ernest Žižmond. Trije dnevi bratstva province pri nas! Sveži grob pri Sveti Trojici, dva sveža grobova na kamniških Žalah. Tudi o tem nam pripovedujejo fotografije na teh straneh in spomin nanje v obednici samostana.

Leto 2021 je bilo tudi pastoralno, kulturno in gospodarsko aktivno: V januarju sredi zime novo kritje na severnem delu strehe samostana, obnovitvena dela v cerkvi in samostanu ter dokončanje del v novi dvorani, ki že služi za mnoge kulturne programe. Ustvarjalno sodelujemo z Društvom svetega Jakoba Kamnik. Poleti smo imeli veliko turistov, ki so si želeli ogledati knjižnico, Plečnikov Božji grob, cerkev in z veseljem smo jim pokazali lepote našega vrta. Gostili smo tudi nekaj imenitnih gostov: več misijonarjev, sester redovnic, arhitekto, svetovalca predsednika RS dr. Boštjana Žekša z ženo Ano, likovne in glasbene umetnike, gospoda župana Mateja Slaparja in lokalne veljake, g. Florjana Auserja - direktorja Slovenia Media House iz Sydneya. Pripravili smo lepo praznovanje 30. obletnice samostojnosti Slovenije s sveto mašo ter kulturnim programom v cerkvi, ki se je pozno v noč nadaljeval na samostanskem vrtu; na fotografiji: g. Tone Kuntner, g. Lojze Peterle, župan g. Matej Slapar, pevec g. Marko Fink, pater Ciril.

Koncem junija je 18 animatorjev animiralo nad 50 otrok na oratoriju; 30. junija so peš poromali k sve-

ti Ani v Tunjice, kjer so lepo sodelovali pri sveti maši. Veseli smo bili obiska oratorija iz Bežigrada s p. Andražem in z Viča s p. Boštjanom. Pri nas se zbira tudi nad sto skavtov. Tudi zanje moramo najti čas. Na poletnih taborih v Lokah pri Mozirju ter na Koprivniku je p. Ciril zanje daroval sveto mašo in večkrat na samostanskem vrtu v Kamniku.

Sredine maše v mesecu juliju v domu starejših občanov so bile prav tako naše.

Novomašnik iz župnije Stranje, g. Boštjan Dolinšek, je povabil gospe Pavlo in Marijo ter patra Cirila k zahvalni maši v kapelico Marije Snežne na Veliko Planino. Fotografija Velike planine, delo prof. dr. Marka Vrabca, krasí vzhod v novo dvorano, ki ga zrcalijo ogledala.

V sredo, 14. julija 2021, smo bili povabljeni v predsedniško palačo (tudi pater Edi in njegov brat Vili), kjer je predsednik RS g. Borut Pahor podelil visoko državno priznanje pisatelju g. Zorku Simčiču, kiparju g. Mirsadu Begiću in gospe Stanki Gregorič za njeno izjemno delo med Slovenci v Avstraliji.

Prvi teden avgusta smo Strunjan 'zasedli' Kamničani. Bilo nas je nad 40. V avgustu je na naš vrt prikolesaril pater Krizostom in z njim nad 30 kolesarjev, prijateljev svetega Jakoba. Pripovedovalski večer od Kamnika do Motnika je bil tudi v naši dvorani.

Doživete so bile duhovne vaje v Olimju, ki jih je za patre minorite vodil naš pater provincial Marjan Čuden. Pridružila se jim je tudi naša generacija: komisar Peter, Niko in Ciril. Pevski zbor svetega Jakoba je v nedeljo, 12. septembra, poromal k Sveti Trojici in na grob patra Lavrencija; v soboto, 18. avgusta, pa še avtobus članov in prijateljev Društva svetega Jakoba.

Pater Franci Seničar je zbral gradivo o arhitektu Plečniku, patru Martinu Percu in mizarskemu mojstru Konciliji. To svoje knjižno delo je predstavil 15. oktobra. V naši novi frančiškanski dvorani smo predvajali tudi že nekaj filmov: O patru Lavrenciju; Plečnikov skriti biser; Avstralska Slovenija. Glasbena šola Kamnik je dobila nove orgle, stare pa smo z velikim veseljem pripeljali v našo novo dvorano. Ob godu svete Cecilije so med sveto mašo dajale melodijo petju zbora. Ob praznovanju stote obletnice rojstva kamniškega rojaka, pesnika Franceta Balantiča, je v naši cerkvi daroval sveto mašo in imel odlično pridigo nadškof p. Stane Zore, v akademiji po maši nam je pesnikovo poezijo približal dramski in filmski igralec Pavle Ravnohrib. Glasbeno povezavo so ustvarjali domači umetniki.

Naj povemo še, da imamo vsak ponedeljek družinsko katehezo, v kateri je povezanih 18 družin, vsak petek zvečer Frančiškove mlade prijatelje, ob nedeljah srečanja za ministrante, tudi skavti so zaprosili za duhovno vodstvo, vsakih 14 dni biblično-liturgično skupino, občasna srečanja imajo bratje in sestre FSR, člani skupnosti Emanuel so začeli s tiho mesečno adoracijo. Odlično sodelujemo z župnikom g. Lukom Demšarjem, duhovnim pomočnikom g. Francetom Urbanijem, ki sta kot naša brata deležna naše skupne mize, za katero skrbno in z ljubeznijo skrbita gospe Pavla in Marija.

V Kamniku je prijetno in lepo.

Povabljeni in dobrodošli, dragi bratje. Vsakemu na široko odpremo vrata.

pater Ciril

NOVICE Z VIČA

Z novim veroučnim letom 2021-2022 smo viški bratje, kljub številnim težavam zaradi epidemije covid-19, pogumno zaorali v *pastoralno njivo* in jo začeli obdelovati, vsak s svojimi znanji in talenti, ki nam jih je Bog dal. Septembra je bil izvoljen novi župnijski pastoralni svet za obdobje 2021-2026. Glede na pretekle mandate je v novi sestavi več mladih, ki so z veseljem pripravljeni pomagati pri mladinski pastoralni in drugje. V okviru mladinske pastore smo v sinodnem obdobju 2021-2023 pripravili nekaj novosti pod motom *Gremo na pot* (duhovno-kulturni večeri frančiškanske mladine, molitveni Večeri Plus, sodelovanje z Young Caritas in drugo). Skupaj z Young Caritas in Mladinskim centrom smo letos za Miklavža zbrali 540 paketov za otroke, ki jih starši zaradi socialnih razmer niso mogli obdariti.

Po poletnih počitnicah smo okrepili tudi molitvene skupine. Tako ob sredah moli pred Najsvetejšim na novoustanovljena skupina Bog je ljubezen. V letu družine in sv. Jožefa spodbujamo družine k molitvi, branju Svetega pisma, skupnemu praznovanju doma in obisku svete maše.

S sveto mašo smo v tednu Karitas slovesno obhajali 30 let župnijske Karitas. Ob prazniku sv. Cecilije pa smo se zahvalili vsem dolgoletnim pevcem pa tudi mnogim molivkam in mežnarjem, ki so se zaradi zdravja odpovedali službi. Na Viču brez romanj ne gre.

Lepo doživeto je bilo župnijsko romanje na Svete Višarje, z ministranti na Brezje in z mladino v Zagreb.

Vsi patri smo na položajih – bi rekel p. Peter – tako v samostanskem kot župnijskem življenju. Komisar za Sveto deželo p. Peter zaradi epidemije covid-19 resda že dvaindvajset mesecev ni vodil romarjev v Sveto deželo, ima pa vrsto drugih daljših destinacij s TRUD-om in enodnevnih romanj z Društvom prijateljev Svete dežele. P. Anton in p. Zdravko sta skoraj vedno doma in sta nam malo mlajšim v marsičem lep zgled. P. Pepi si kot gvardijan in župnik prizadeva, da se pred zimo čimprej uredi in popravi centralno ogrevanje. P. Boštjan mu je kot kaplan zvesti pomočnik v vseh zadevah. P. Tadej pa se od oktobra do decembra 2021 mudi na Malti na trimesečni študijski izmenjavi.

Bratje smo letos posebej doživeto obhajali praznik Povišanja sv. Križa, ko praznuje naša slovenska frančiškanska provinca. K jutranji sveti maši in na zajtrk smo povabili kandidata za vstop v red Andraža in Filipa. Potem smo 17. septembra skupaj obhajali spomin vtisnjenja ran sv. Frančišku na gori La Verni in 3. oktobra zvečer spomin smrti sv. Frančiška – Transitus, naslednji dan, 4. oktobra, pa praznik sv. Frančiška. Vsa ta praznovanja so nas utrdila in spodbudila še k odločnejši odločitvi, da bi tudi mi danes znali in zmogli slediti Jezusu Kristusu po zgledu sv. Frančiška.

P. Boštjan

Zgodovinski pregled od ustanovitve do stote obletnice, ki so jo praznovali leta 2016

KNJIGA O CERKVI SV. CIRILA, KI JE ŽE VEČ KOT STO LET TUDI KULTURNI CENTER SLOVENIJE V NEW YORKU

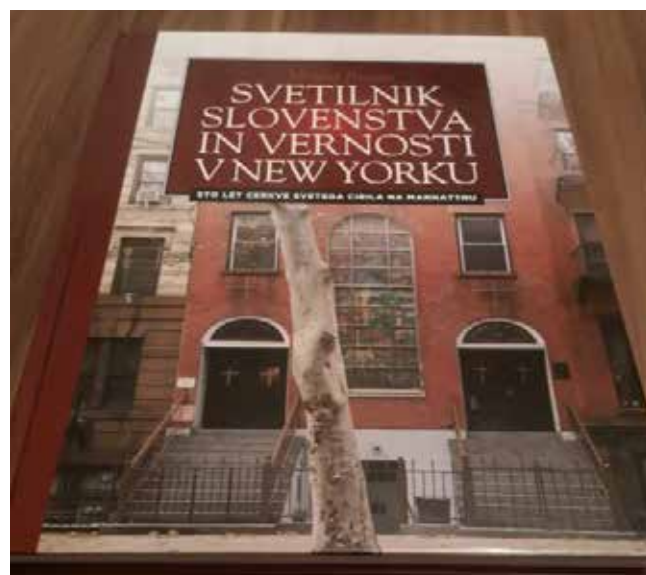
V frančiškanski cerkvi Marijinega oznanjenja na ljubljanskem Prešernovem trgu so 4. oktobra 2021 predstavili knjigo Matjaža Brojana z naslovom Svetilnik slovenstva in vernosti v New Yorku o slovenski cerkvi in župniji sv. Cirila.

Ta letos praznuje 105. obletnico ustanovitve.

Knjiga je izšla lani aprila sredi pandemije novega koronavirusa in je zgodovinski dokument o župniji, cerkvi in newyorških Slovencih vse od ustanovitve do 100. obletnice, ki so jo obeležili oktobra 2016.

Predstavitve, na kateri so poleg Brojana med drugim sodelovali sedanji župnik cerkve sv. Cirila Martin Krizolog, je vodil profesor ljubljanske Pravne fakultete Janez Kranjc. V kulturnem programu je nastopil oktet patra Vida in jazz ansambel umetniškega vodje Big Banda Lenarta Krečiča.

Cerkev sv. Cirila v New Yorku ni le verski objekt. Ustanovili so jo frančiškani, zgradili pa slovenski priseljenci v New York v času Avstro-Ogrske. Skozi desetletja je bila središče verskega, družabnega in kulturnega življenja Slovencev v New Yorku.

Med osamosvajanjem v vlogi informacijskega centra Cerkev, ki je pred petimi leti praznovala 100-letnico, je

v času osamosvajanja Slovenije služila tudi kot slovenski informacijski center. Ta je ameriškim medijem in drugim v času vojne za osamosvojitev in po njej dajal potrebne informacije o nastajanju nove države. Slovenija v New Yorku takrat še ni imela diplomatskih predstavništva, ki jih je odprla šele ob sprejetju v ZN leta 1992.

Prisotnost Slovenije v velikem jabolku Do leta 2002 je imela Slovenija v New Yorku banko LBS, do leta 2012 potem še generalni konzulat, danes pa tam ostaja le leta 1997 tudi z državno pomočjo obnovljena cerkev sv. Cirila. Tu je sicer še slovenska misija pri ZN-u, ki ima druge naloge in se ukvarja z diplomacijo.

Cerkev je še vedno kulturni center Slovenije v New Yorku, kjer prirejajo razstave, koncerte in druge dogodke. Po ukinitvi banke LBS in generalnega konzulata ostaja edini prostor, kjer se lahko Slovenci zberejo v večjem številu. Cerkev so obiskali vsi slovenski voditelji od osamosvojitve naprej, zunanji ministri, glasbeniki, umetniki in slovenski popotniki. Poleg maš v njej redno poteka slovenske kulturne ure, božične in druge koncerte, predvsem pa redna druženja Slovencev.

Od leta 1992, po smrti patra Roberta Mazovca, jo vodi pater Krizolog, ki je poskrbel za njeno temeljito obnovo. Ob tem je sredstva prispevala tudi Slovenija. Odprtje obnovljene cerkve je bila oktobra 1997.

Prispevek in foto: MMC-RTVSLO

Od leve prosti desni:

- Srečanje z generalom na obisku
- Knjiga o slovenski cerkvi v New Yorku
- Slomškova šola dopolnilnega pouka v nekdanjem 'klerikatu'

IZ LEMONTA

V septembru in novembru smo praznovali 25. in 26. letnico Slovenskega kulturnega centra. Obakrat je bilo na kosilu v domu okrog dvesto ljudi. Z udeležbo smo bili zadovoljni, glede na to, da še ni konec covid epidemije. Ob srebrnem jubileju, ki je bil zaradi pandemije prestavljen na letošnje leto, nas je obiskala ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Helena Jaklitsch. Domu je izročila priznanje Republike Slovenije. Spremljala sta jo dr. Zvone Žigon, iz Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, in konzulka iz Clevelanda, Alenka Jerak. Naš stalni diakon, dr. Janez Vidmar, častni konzul RS, je bil gostitelj in organizator obiska v Jolietu in v Lemontu. Ob 26. obletnici smo imeli v domu tudi sv. mašo, kot je to običajno za obletnice že od odprtja doma.

Od oktobra poteka Slomškova šola slovenskega dopolnilnega pouka prvič v obeh učilnicah nekdanjega frančiškanskega semenišča, v samostanu. Vseh skupaj je petnajst otrok, v dveh skupinah. Pouk je ob nedeljah, namesto ob sobotah kot je bil vsa prejšnja leta. S to spremembo je tudi nekaj več otrok pri maši. Že drugo šolsko leto v Slomškovi šoli, ki je še naprej pod okriljem Slovenskega katoliškega/kulturnega centra, poteka pouk na daljavo (po Zoomu) za odrasle (devet je rednih), iz različnih krajev ZDA in Kanade.

P. Krizolog je bil oktobra na kratko v Sloveniji, posebno zaradi predstavitve knjige, ki je izšla že lansko leto, *Svetilnik Slovenstva in vernosti v New Yorku*, avtorja Matjaža Brojana, o sto letih slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda. Knjiga je na prodaj pri Romarju na Brezjah. V Lemontu pa je izšla knjiga prevedenih član- kov v angleščino iz Ave Maria koledarjev, ki poročajo o sodelavcih škofa Friderika Baraga. Izdajo knjige je finančno podprlo Ministrstvo za Slovence v zamejstvu in po svetu. Dr. Janez Vidmar je bil pobudnik tega pre-

voda, pa tudi prevoda Baragovega molitvenika, *Dušna paša*, ki je izšel v angleščini že leta 2019. Obe knjigi prevodov v angleščino sta na voljo v Marquettu, kjer je sedež Baragove zveze.

Še zanimivost. Šest ameriških provinc se bo v naslednjih letih združilo v eno. Provinca Srca Jezusovega, katere član je tudi prejšnji generalni minister, p. Michael Perri, je po rodu nemška. Provinca je opustila že več samostanov in skupnosti se selijo v zasebne hiše. Že pred mnogimi leti sem vprašal nekoga iz njihove province, kaj so naredili s samostani kakršen je naš v Lemontu. 'Znebili smo se jih,' mi je gladko odgovoril. Letos so se znebili samostana v bližnjem Jolietu, ki so ga v šestdesetih letih zgradili bratje ob župnijski cerkvi sv. Janeza Krstnika. Samostan s 25 sobami bi bil potreben velikih popravil in posodobitve. Namesto skrbi za obnovo je provinca v 'bližini' (nekaj milj stran) najela hišo in bratje so se preselili tja. Provinca je lastništvo samostana prepisala škofiji. Frančiškan - župnik od takrat naprej ureja vzdrževanje samostana z župnijo oziroma škofijo. V skupnosti v Jolietu so štirje bratje; eden od teh živi precej daleč stran, pri sestrah, kjer je hišni duhovnik. Kolikor vidim in lahko presodim imajo zdaj večje sitnosti in stroške, še manj so skupaj, dohodke pa enake ali pa manjše kot prej. Skupnost se je ob teh spremembah tudi zmanjšala za dva brata. Seveda pa bodo zaradi te 'rušade' lažje odšli iz župnije in kraja, ko bo prišel čas za to. Večkrat se jim pridružim pri 'skupni' molitvi, ki jo imajo že od časa kovida na daljavo, po Zoomu. Pet nas moli, pa smo pogosto vsak na drugem kraju.

Vsem želim blagoslovljen božič in novo leto,

p. Metod

EVHARISTIJA – SKRIVNOST VERE

Po posvetilnih besedah in povzdigovanju reče duhovnik: »Skrivnost vere.« Kakor da bi hotel reči, da je to, kar se je pravkar zgodilo, velika skrivnost naše vere. Da je namreč ta kruh na oltarju sedaj resnično Jezusovo telo in da je to vino sedaj resnično Jezusova kri. Na zunaj ne opazimo nobene spremembe. Ne hostije ne vino nista spremenila ne oblike ne okusa. Enaka sta. Zanesti se moramo na Jezusovo besedo in vero Cerkve in sprejeti dejstvo, da je v teh podobah sedaj resnično navzoč Jezus. Nikjer drugje se od kristjanov ne zahteva tako predana in živa vera, rekli bi celo »slepa« vera.

Spomnimo se, kako so ob Jezusovih besedah, da nam bo dal svoje meso jesti in svojo kri za pijačo (Jn 6), ljudje odšli. Ostali so le dvanajsteri. In še njim Jezus s popolnim mirom v srcu reče, da lahko odidejo. Niti za milimeter ne odstopi od svojih besed. Na kocko postavi vse svoje oznanjevanje in pot odrešenja. Ve, da se bodo ob skrivnosti evharistije mnogi oddaljili in s tem izgubili živ stik s samimi koreninami krščanske vere. Nastali položaj, poln napetosti in mučne tišine, razreši apostol Peter s svojo izpovedjo vere. Živo se zave, da so Jezusove besede resnične in da se lahko nanje popolnoma zanese. Samo Jezus ima besede, ki prinašajo polnost življenja. Peter mu verjame, ker sprejema celotni Jezusov nauk, ne le posameznih delov, ki so mu všeč in blizu njegovemu razmišljanju in čutenju.

Jezusova navzočnost pod podobo kruha in vina ni odvisna od naše vere. Kristusove besede, ki jih v veri ponavlja Cerkev in jim daje učinkovitost Sveti Duh uresničuje (povzročijo) zakramentalno navzočnost živega Boga v evharistični skrivnosti. Seveda pa je potrebno to resničnost Jezusove navzočnosti osebno sprejeti in živeti. Vero potrebujem, da Jezusova navzočnost v evharistiji ni le »stvarna« navzočnost, ampak tudi »osebna« navzočnost, ko se srečata dve osebi, Jezus in jaz-verniki. Verujemo, da Jezus pod podobama kruha in vina obstaja, želimo pa si, da bi bil resnično navzoč v našem življenju. Med njim in človekom pride do živega osebnega stika. Jezus je tukaj na

oltarju zame. On si želi osebnega stika z menoj. On je moje največje bogastvo. Kot duhovnik izpričujem vero v živo navzočega Gospoda predvsem s svojim obnašanjem pri obhajanju evharistične skrivnosti. Moj poklek naj ljudem pove, ali zares verujem v Jezusovo navzočnost.

Naš odgovor na duhovnikovo izpoved vere v skrivnostno Jezusovo evharistično navzočnost je izpoved vere, da s to skrivnostjo oznanjamo Kristusovo smrt in vstajenje, dokler se ne bomo z njim srečali v slavi. Evharistija je prebičani, strti, umrli in vstali poveljani Gospod. On nas pridruži svoji smrti in vstajenju, da bi tudi mi prešli iz smrti greha v polnost življenja Božjih otrok. Na svojih telesih nosimo in doživljamo Jezusovo umiranje, da bi se tudi njegovo poveljano življenje razodelo v našem umrljivem telesu.

Jezus je v zakramentu evharistije zastrt in prav ta njegova zastrtost poraja željo po srečati ga, videti ga, osebno ga doživeti. Evharistija ne pogasi žeje po Božji prisotnosti, ampak jo še povečuje. Zavemo se, da smo popotniki, ki se z uživanjem Božjega kruha z vedno globljim hrepenenjem približujejo svojemu končnemu cilju – poveljanju v nebesih. Evharistija nas spodbuja, da živimo eshatološko, kot romarji, s pogledom in srcem, ki sta usmerjena navzgor. To ne pomeni, da bežimo iz življenja, da se umikamo odgovornostim in bojem. Prav nasprotno, z vsemi močmi si prizadevamo za polno življenje nas samih in vseh, s katerimi smo povezani in smo zanje odgovorni. Hodimo s palico v roki in prepasani. Palica nam daje gotovost, pas pa nas drži skupaj, da hodimo drug z drugim, z roko v roki, novemu upanju naproti. vse bomo storili, da bi bil naš Gospod sprejet in ljubljen in da bi se razodeval v našem življenju.

Razmišljanje sem napisal za knjigo *Nagovori o skrivnostnem daru*, ki jo je izdala založba Družina leta 2006. Upam, da nam bo na sinodalni poti v spodbudo.

p. Silvin

ČLOVEK NOSI URO

Človek ima dva merilnika časa, koledar in uro. Koledar razdeli čas v dneve, mesece in leta in ura – svet je poln ur – v sekunde, ki se zvrstijo v minute, minute v ure, ure v dneve, dneve v tedne, mesece, leta, desetletja, stoletja in tisočletja. Samo človek uporablja uro, kar pomeni, da se zaveda minljivosti. Po Prešernu je to »rabelj hudi«; čas je največji tiran, to je izraz nepopustljive oblasti narave nad človekom. Peščena ura nam najbolj nazorno kaže, kako se prihodnost pretaka v minljivost. Sedanjosti preprosto ni. Pri liturgični molitvi molimo: »Kot teden ta se steklo bo / življenje naše zemeljsko, / takrat, Gospod, te prosimo, / sodnik nam bodi milostljiv.« Čas je neustavljiv in neponovljiv!

Čas! Kako preživljamo čas, mu pripisujemo kakšen pomen ali teče v prazno? Tudi v mrzličnem tekanju – tega je veliko -, ni užitka in nam ne da pravega zadoščenja. Kvaliteta našega življenja ni odvisna od števila izkušenj, doživetij, srečanj, telefonskih klicev, obiskov, potovanj ... Pomembno je, da vsak trenutek ovrednotimo, ker je edinstven in neponovljiv. Biti gospodar časa pomeni, da ne čakamo, kaj bo za nas naredil čas, ampak kaj bomo mi naredili s časom. Čas je milost. Če bomo odkrili sakralnost časa in njegovo vrednost, se bomo izognili pastem nemira, zmede in depresije. S časom smo že povezani z večnostjo. Apostol Pavel naroča: »Skrbno torej glejte, kako bi hodili, ne kakor brez pameti, ampak modri; odkupujte čas, zakaj dnevi so hudi« (Ef 5,16).

Človek raziskuje od kod je in kam gre, toda ne pride do konca ne v preteklost in ne v prihodnost. Dretnja se v množici, a je tolikokrat sam in osamljen. Moji predniki pradedje, dedje in starši so prenesli dedne zasnove iz enega materinega naročja v drugo vse do mene. Jaz pa še vedno ne vem, od kod sem prišel. Sem in ne vem, kdo sem. Živim, pa ne vem do kdaj. Umrl bom, a ne vem kdaj. Peljem se, a ne vem kam. »Povej mi kdo, kam oblaki plujejo, kam ptice lete, kam vode teko, kam človek gre!« (O. Župančič)

Naš čas je omejen in dnevi so preštet. Torej trditev »nimam časa« ne drži, le omejen je, zato je tako pomembna izraba časa. Pri molitvenem bogoslužju priznavamo: »Trojica sveta blažena, / ki vse na svetu prav ravnaš, / za delo nam določaš dan / in za počitek temno noč.« Torej je dan za delo in noč za počitek. Tomaž Kempčan svetuje: »Vselej boš zvečer vesel, če si dan prav preživel.« Čas je oder, je polje, orodje, zato je izrednega pomena, da ga izrabimo za večanje božje slave in svoje zveličanje. Svetniki in učenjaki so to znali. Sv. Janez Bosko si je na duhovnih vajah med dobre sklepe na prvem mestu zapisal: Zelo stroga uporaba časa. Evangeličanski teolog Adolf Harnack je svoje znamenito delo, v katerem je predstavil grškega teologa Markiona, napisal v času akademskih četrti. Cerkveni učitelj sv. Alfonz Ligvorij je naredil obljubo, da bo nadvse varčen s časom. Te obljube se je držal vse življenje in napisal 60 knjig. Globokoverni učenjak Maurice Blondel je vsako jutro četrte ure kleče pred pisalno mizo posvetil molitvi, potem pa se je udeležil maše, zmolil rožni venec in potem vestno opravljal svoje delo. Vedel je: čas je zlato, čas prehaja v večnost!

So trenutki, npr. obletnice, jubileji ali pa pogrebi ali pa zgolj trenutek, ko slišimo besedo »prepozno«. Boleče zadene človeka spoznanje: Vse je zamujeno in prepozno! Čas neustavljivo mineva. To občutje je svetniški duhovnik, 33-letni duhovnik blaženi Edvard Poppe sobratom duhovnikom na duhovnih vajah povedal takole: »Ob pričakovanju smrti pa dobi vse resnično barvo. No, torej! Bil sem močno ganjen v tistih trenutkih, ko me je spreletela misel: 'Moj mali Edvard, zdaj je prišel konec tvojega življenja. Tvoja naloga je končana. Končal si.' O, bratje, kako se mi je takrat življenje zdelo dragoceno! Kako se mi je vsak dan zdel neprecenljiv!« Treba je hiteti, toda počasi, premišljeno, načrtno in vztrajno. Človek nosi uro!

*Advent 2021
p. Zdravko*

DRUŽINSKI ZAVETNIK

Družina je temelj urejene družbe. Njen praznik je vpeljal papež Leon XIII. l. 1893. Njen pomen je posebej poudarjal papež sv. Janez Pavel II. Papež Frančišek pa je določil še poseben dan dedkov in babic, ki ga bomo obhajali v nedeljo ob godu sv. Joahima in sv. Ane. Na ta način je poudaril pomen starih staršev v družini. Žal je zdaj vedno manj primerov, da bi dve ali tri generacije složno živele skupaj. Pogosto se prekinejo odnosi znotraj družine v obojestransko škodo in se odtujijo. Urejena družina ima izjemen pomen za vsakega človeka in za celotno družbo.

Pred časom je škof v Astani (Uzbekistanu) Atanazij Schneider opozoril na nevarnosti, ki grozijo družini in navrgel nekaj nasvetov, kaj naj družine storijo, da ne bi propadle: Družine naj bodo pripravljene na težave in v njih vidijo milost, ki jih bo očistila in okrepila. Potreben je pogum. Družine naj bi poznale katoliški nauk in se trudile za edinost in slog v družini. Verska vzgoja je prva dolžnost staršev. Vsak dan naj bi skupaj molili, zato si je treba določiti čas, sicer bo molitev odpadla in vztrajati je treba. Družinski dom naj bi krasile podobe: križ, podoba Matere božje, podobe krstnih zavetnikov družinskih članov. Poleg teh naj bi si družina izbrala še posebnega »družinskega zavetnika«. Sproščeno naj bi se pogovarjali o veri, redno molili pred in po jedi; načrtno in premišljeno naj bi praznovali nedeljske in praznične maše; starši naj bi pozorno spremljali verouk otrok in ga skrbno dopolnjevali. Zavedali naj bi se, da otrok ni katehetov, ampak njihov. Čuječe naj bi spremljali, kaj se otroci v šoli učijo. Nihče nima pravice otroke begati in ščuvati proti veri, poneumljati s teorijami spola in jih spravljati v negotovost in zablode. Skrbne in prizadevne učitelje naj bi podpirali in jim bili hvaležni za trud in jih pohvalili. Vse to bo lažje, če se bodo starši radi udeleževali srečanj in govorilnih ur in sodelovali in se med seboj povezovali pri bogoslužju in ohranjali dobre navade, žrtvovali čas v spoznanju, da gre za »skupno dobro« njih samih in še posebej za otroke. Otroci naj bi imeli dobro družbo in čim več dobrih zgledov in navad. Dobre navade so veliko vredne, zato so potrebne. Naloga prenos vere na otroke ni lahka in zato zahteva zavestno prizadevanje, saj gre za nadvse pomembno stvar, celo najpo-

membnejšo, gre za vero oziroma za naše zveličanje. »Kdor bo krščen in bo veroval, bo zveličan!« Starši, tako živite, da bodo otroci ponosni na vas in otroke tako učite, da boste lahko ponosni nanje!

Družine naj se ne zanašajo na druge, ampak nase. Prve poteze mora narediti družina. Mladi naj bi s pomočjo družine ponosno živeli svojo vero. To pa bo lažje, če bodo temelje vere poznali in zavestno naj bi pripadali Cerkvi in ji ostali zvesti, vedno bolj zvesti. Varovali naj bi se zablod, neodgovorne spolnosti, splavov, ločitev, sanjarjenja, blodenj, brezbriznosti. Vse to lahko človeka spelje na stran poti, ki peljejo v nevero. Če pa se to zgodi, smo na poti, da taka družina prej ali slej izumre. To dokazuje vsakdanje življenje. Torej velja: Čujte in bodite budni, povezujte se med seboj in vsem dobrem se podpirajte. Ima vaša družina zavetnika? In kdo je?

»Družinski zavetnik«

Pri krstu dobimo ime (ime ni le nalepka!) svetnika, ki postane naš zavetnik in priprošnjik. Zavetnik je naš priprošnjik in počaščen (tako kot boter), ker smo si ga izbrali in čaka, da ga prosimo za pomoč. Zato naj bi ga izbrali premišljeno. Pomeni, da o njem nekaj vemo, da ga vzljubimo in da ga imamo za pravega zavetnika, se mu priporočamo, da nas bo spremljal skupaj z angelom varuhom. Izbirajmo lepa in poznana imena svetnikov! Družina naj bi si izbrala še posebnega »družinskega zavetnika«, ki bi ga skupaj praznovali in naredili za »slovesni družinski praznik«. Na tak družinski praznik naj bi imeli duhovno obnovo, prejeli svete zakramente, obnovili krstne obljube, po potrebi tudi dan sprave; se spominjali svojih prednikov, se drug drugemu zahvalili, opravičili, obujali lepe spomine, prebrali družinsko kroniko. Drug drugemu pomagali, da bi vsak imel v družini svoje mesto. Lahko bi šli na krajše romanje! Brez truda ne bo šlo. Potrebna je volja in vzgoja za spoštovanje in odpuščanje. Kjer je volja, sta tudi pot in cilj. Praznovanje »družinskega zavetnika« naj bo nadvse lep in pomemben praznik!

P.Z.

BOG SE RAZODEVA ČLOVEKU

Judovski rabini so videli razodetje Boga v Postavi: »Ko je Sveti, ki naj bo hvaljen, razglasil Postavo, so ptički nehali žvrgoleti, krilatci so nehali letati, voli so zadržali mukanje, angeli so pobesili perutnice, serafi so prekinili trikratno hvalnico Svetemu, morje se ni zganilo. Svet se je pogreznil v najgloblji molk in zaslišal se je glas: Jaz sem Večni, tvoj Bog!«

Bog se je v Stari zavezi razodeval očakom in pre-rokom. Abrahamu sta bila dana naročilo in obljuba: »Pojdi iz svoje dežele in svoje rodovine in iz hiše svojega očeta v deželo, ki ti jo bom pokazal ... Naredil bom iz tebe velik narod ...« (1Mz 12,1-2). Mojzesu pa se je v gorečem grmu razodel kot tisti, ki je: »Jaz sem, ki sem!« Dal mu naročilo: »In zdaj pojdi, pošiljam te k faraonu, da izpelješ moje ljudstvo, Izraelove sinove, iz Egipta« (2Mz 3,10).

Bog se razodeva tudi v stvareh. Narava sama sebe ne more razložiti, razodeva pa Stvarnika, le-ta pa sebe razodeva na mnogo načinov. Stvari Stvarnika razkrivajo in hkrati zakrivajo, saj se na eni strani kažejo tako popolne, da jih ljudje častijo namesto Stvarnika ali pa tako nepopolne, da človek misli, da je vse skupaj brez smisla in ni mogoče govoriti o Bogu. Sv. Avgustin se je spraševal: Od kod so stvari in zakaj so take, kot so? V stvarstvu odkrivamo lepoto, urejenost, modrost, a iz tega še ne vemo, da je Stvarnik stvari tudi naš Oče. To kristjani izvemo iz razodetja Svetega pisma. »Zakaj nam je Bog podaril svojo Besedo? Ker smo tako nevedni«, pravi J. H. Newman in nadaljuje: »Kakor je molitev človekov glas, ki se dviga k Bogu, tako je razodetje božji glas, ki se obrača k človeku.« Sveto pismo vsebuje načela, ki so temelj človeškega sožitja, saj ureja odnose med ljudmi. Zato je njena vsebina vedno sodobna, pred tisoč leti enako kot pred sto leti ali danes.

Višja stopnja razodetja je učlovečenje Boga, njegovo trpljenje, smrt, vstajenje in poveličanje božjega Sina. Vendar je Jezus v življenju na zemlji razodeval predvsem Očeta, sebe pa je razkril kot Boga učencem na gori (Lk 9,28-36) in ko hodi po vodi (Mt 14,22-33).

Za nas je pomembno zadnje popolno razodetje, to je drugi Jezusov prihod, zadnji advent, ki se pne čez ves človeški rod in njegovo zgodovino. To bo najpopolnejše razodetje Boga ob koncu sveta, »ko bo prišel Sin človekov z veliko močjo in slavo« (prim. Mr 13,26). Tedaj ga bo videlo sleherno oko, tudi tisti, ki so ga prebodli. To bo razodetje Boga za zveličane po smrti. Temu razodetju ob koncu sveta ustreza s človeške strani »gledanje iz obličja v obličje«.

Brez razodetja bi človek nikoli ne prišel do spoznanja prave poti, zato nam Bog sam prihaja naproti. Vse, kar je Bog razodel, je razodel zato, da bi nam pokazal pravo pot v življenje, da bi nam pokazal smisel in zadnji cilj našega življenja, da bi nam ponudil svojo pomoč. Sveto pismo nam kaže primere, kako so se ljudje spremenili ob srečanju z Jezusom, npr. cestninar Zahej (Lk 19, 1-10).

In kako se mi srečujemo z razodetjem? Morda smo podobni E. Kantu, ki pravi: »Dve stvari zbujata moje občudovanje in spoštovanje: zvezdnato nebo nad menoj in moralni zakon v meni.« Močno nas nagovarja narava od prvih pomladnih cvetic do jesenskih zlatih, ko »je vsak list cvetlica« (Albert Camus) in goreče lučke na grobu staršev, ki so bili naše prvo razodetje Boga. Bog se ne skriva pred tistim, ki ga išče.

Adventni čas nas v prvem delu usmerja v drugi Kristusov prihod, v drugem delu pa na zgodovinski skrivnostni prihod v božični noči. Odprimo se in dajmo Bogu možnost, da se nam razodene, da bomo z gotovostjo rekli z apostolom Pavlom: »Vem, komu sem veroval«! In da bi uresničili naročilo apostola Petra: »Bodite vedno pripravljeni, da boste vsakemu, kdor hoče vedeti razlog za vaše upanje, dali odgovor.« In kako naj verni razodevamo Boga? Z zglednim krščanskim življenjem!

p. Zdravko Jakop
Advent 2021

SINODA – OBNOVA KONCILA

Ljudskemu misijonu običajno čez čas sledi obnova misijona. Vsiljuje se mi misel, da naj bi bil namen sinode nekaj podobnega. Sinoda naj bi potekala dvosmerno in sicer: z obrobja do središča in iz središča na obrobje. Pred 60 leti se tekle priprave na II. vat. koncil. Njen sklicatelj, papež Janez XXIII., se je te lastne odločitve ustrašil, zato je teden pred samim začetkom koncila kot tretjerednik poromal na grob sv. Frančiška, da bi prosil za navdih in pogum. Ko se je vračal, je izjavil, da ga ni več strah.

V naši deželi tedaj običajni verniki nismo skoraj ničesar vedeli, kaj naj bi koncil bil. Nekaj več sta vedela tedaj 'dva' naša škofa in seveda bogoslovni profesorji. Koncil se je zgodil in prinesel velike spremembe v Cerkvi in družbi. Eden od sadov koncila so tudi sinode, katerih naloga je, da koncil ne bi šel z bogato vsebino v pozabo. Pa se je zgodilo, da je Cerkev, ki je prej veljala za pravzor vsake varnosti in stalnosti, postala odprto bojevišče za vsako ugovarjanje. Spomnimo se okrožnice Humanae vitae in študentskih nemirov (spolne revolucije) leta 1968. (Tedaj se je zgodilo: Uničilo hierarhijo vrednot, porušilo razlikovanje med dobrim in slabim, med resničnim in lažnim, med lepim in grdim, uničilo šolo odličnosti, pravice postavilo pred dolžnosti, krivca pred žrtev ... In ta duh preveva sodobno družbo, je mnenja nekdanji franc. predsednik N. Sarkozy.) V Cerkvi se je vedno več govorilo o Božjem usmiljenju, ne pa tudi o Božji pravičnosti in večni sodbi. To je bila napaka, meni Benedikt XVI. Čas je tekel naprej; prišlo je sveto leto 1975 in papež Pavel VI. je izdal apostolsko spodbudo Evangelii nuntiandi.

V Cerkvi na Slovenskem se je tedaj govorilo, da bi bilo treba začeti pripravo na vse slovensko sinodo. A odgovorni so rekli, da še ni čas za sinodo. Začela se je daljna priprava na sinodo z imenom Prenova. Izdanih je bilo šest zvezkov o zakramentih začenši z Evharistijo. Vsebine teh zvezkov naj bi po občestvih na vseh nivojih premišljevali in dopolnjevali. To je bila priprava na škofijske Pastoralne zbornice, ki naj bi se zaključili s Slovensko sinodo. Nadškof Rode je prvo zasedanje sinode sklical za 4. nov. 1999. Prispevki sodelujočih so bili izdani v

zborniku. Po desetih letih je izšel »načrt« za pastoralno delo s kratkim naslovom PIP (Pridi in poglej).

Kljub vsemu trudu in prizadevanju so se začele prazniti cerkve, semenišča, samostani, učilnice ... Sprašujemo se, če se bo »ostanek« obdržal? (Nekoč so podružnične cerkve postale župnijske, zdaj pa župnijske cerkve postajajo podružnice.) To je brez dvoma namen sinode. Odpreti evangelij in najti rešitev, pogledati v tabernakelj, če je Gospod še v njem, pogledati na križ, če Gospod še vztraja na njem. Koncil je predstavil Cerkev kot Luč narodov, Mater in učiteljico sveta. Svet pa je kljub temu v temi. Krščanstvo se je od Konstantina Velikega trudilo, da bi svet postal 'posvečen', pa je vedno bolj 'posveten'. Svoje so prispevale globalizacija, potrošniška miselnost, bančni centri, neodgovoren odnos do stvarstva, pohlep brez meja, nepredvidene epidemije.

Zdaj bo vzbrstelo mnogo idej izrečenih in napisanih, nobene dekanjske seje najbrž ne bo, na kateri ne bi govorili o nalogah, ki se bodo izcimile. Tudi po koncilu je bilo izdanega veliko gradiva za vsa pastoralna področja. Paziti moramo, da ne bomo preveč časa potratili za sestanke in za pripravo tehničnih pripomočkov, pozabili pa na »živo Cerkev«. Vzljubili naj bi evangelij, ta zaklad, ki je zaupan Jezusovim učencem, vzeli vero zares in si prizadevali za lepo bogoslužje. Vpostaviti stik z ljudmi, biti opora družinam, najti pravi način za poučevanje, se plemenititi na duhovnih vajah tako duhovniki oz. redovniki. Duhovne vaje za ostale vernike so še kako dragocene, ko le-ti v današnjem času, prepogosto tavajo v prostoru v iskanju Presežnega. Duhovniki naj bili prijatelji, spoštovali drugačnost, jo skušali razumeti, delati za edinost in skupaj graditi Božje kraljestvo. To je klic, namen in krik sinode! Cerkev oblikujemo verniki! Taka bo, kakršno bo nenadomestljivo poslanstvo vsega božjega ljudstva.

In če sinoda ne uspe? Bo kriva sinoda? Nekateri namreč mislijo, da je za sedanje stanje v Cerkvi kriv koncil. Pa ga je začel svetnik in zaključil svetnik. Ni mi znano, če se je kaj podobnega že kdaj zgodilo.

P. Zdravko

+ FRANC LASBAHER

Slovenska Frančiškanska provinca je bila s pokojnim Francem močno povezana, saj je bil skupaj z ženo Justino naš posinovljenec. Patri smo mu za dobra dela, naklonjenost in sodelovanje hvaležni. Naj mu bo Bog bogat plačnik.

Apostol Pavel je v pismu Efežanom zapisal: »*Pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v Njem ... v ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci*« (Ef 1, 4–5). Izvoljeni in izbrani smo z ljubeznijo in za ljubezen. Z vsakim rojstvom pride na svet nekdo, ki je od Boga zaželen in ljubljen. Tudi, ko je bil rojen pokojni Franc, je na ta svet prišel nekdo, ki je bil od Boga zaželen in ljubljen.

„Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti.“ je zapisal v Dumi Oton Zupančič. Tako je hodil po zemlji tudi pokojni Franc. Rad je obdeloval zemljo. Neštetokrat je zemlja pila znoj njegovega čela in žulje njegovih rok. Kljub napornemu delu je Franc ljubil prave in naravne stvari. V veselje mu je bilo občutiti rastline na dlani, čutiti, kako te oplazi snop žita. Od semen se je učil daritve, ki je Bogu všeč. „Sprva si seme, ljubezen sejavčeva, da te poseje, da te pozabi... Potem si pšenica, zrela za igro z vetrom in s kosci. Potem si nekomu vsakdanji kruh“, je zapisal pesnik Tone Kuntner. Tako kot govori pesem, je živel pokojni Franc.

Pokojni Franc Lasbaher se je rodil leta 1929 v Spodnji Senarski, župnija Sveta Trojica. Na domu je vse življenje kmetoval. Bil je pokončen, veren moč in dejaven župljan. Nad petdeset let je bil ključar in boter trojiškim zvonovom. V imenu župljanov je pozdravil številne trojiške novomašnike. Vse življenje je bil spoštljiv dobrotnik sester redovnic in patrov frančiškanov. Francovo življenje pa je bilo veliko lepše in bogatejše od teh nekaj podatkov. Življenje tega preprostega moža izžareva, da je Najvišji njegov Bog in njegovo vse!

Francov svet ni bil siv, ampak bogat. Imel je barve. Barve dobrote, molitve in dela. Ob zadnjih urah zemeljskega življenja ga je ljubeče spremljala njegova družina. Ko je že komaj kaj mogel govoriti, jim je ponavljal: Moli in delaj! V teh besedah je bila zaobjeta vsa njegova življenjska modrost, v teh besedah je zapisana njegova duhovna oporoka.

Pokojni Franc se je zavedal, če za molitev ne znamo najti trenutka, bo tudi drugo naše delo ostalo jalovo. Ne bo pomerjeno po Bogu. Človek, ki moli, postane strokovnjak v veselju. S pokojnim Francem sva se nekajkrat srečala in vsakič je veselje iz njega kar kipelo.

Pravilo ‚moli in delaj‘ – skladno povezovanje molitve in dela - je ideal krščanskega prizadevanja za svetost. Tak ideal nam je pokazal pokojni Franc.

Kakor zemlja vsako leto doživi vse letne čase, jih je tudi pokojni Franc izkusil v svojem življenju. Najprej pomlad, ko je bil poln moči. Potem je sledilo poletje dolgih delavnih let. Neviht in utrujenosti. Poletje zaskrbljenosti za pridelek, pa tudi neuklonljivega zaupanja, da Bog zori življenje v polju in v ljudeh. Poletje, ko sta z ženo sprejemala in vzgajala otroke in vnuke.

Na jesen življenja je bil še bolj hvaležen, da je Bog dajal rast vsemu kar je sadil in sejal. Blagoslovljen čas je jesen in govori o vrednosti starosti. Na jesen življenja je še bolj dozorevala Francova hvaležnost za Božje darove in veselje nad njimi.

Zima je za zemljo čas počitka in tudi za Franca je prišel čas o katerem poje Slomškova pesem: »Vsi bomo enkrat zaspali...!« Pesnik Tone Kuntner pa pravi: »Ni konec, ko pride tvoj zemeljski konec. Le vsakodnevno orodje pospraviš in se k počitku odpraviš. Po isti poti, koder odhajaš, nevidno nazaj prihajaš – med svoje, ki jih ne nehaš ljubiti in ki živijo od tvoje ljubezni. In tvoja prisotnost je bolj prisotna kot kdaj koli prej: na vseh poteh, v vseh rasteh, od korenin do vej.

Mi kristjani verujemo, da je resnično kar pravi pesnik. Da smo s pokojnimi v stiku preko molitve. Ko zanje molimo, so še naprej naši spremljevalci in sopotniki. Preko molitve še naprej čutimo njihovo dobroto in vse kar so nam pomenili. Tako bo k vam prihajal tudi pokojni Franc, ko se ga boste hvaležno spominjali in zanj molili.

Teolog Dietrich Bonhoeffer govori o smrti: »*Pridi, najvišji praznik na poti večne svobode! Smrt, stri nadležne okove in zidove našega minljivega telesa, da bomo končno mogli videti, kar nam je onemogočeno gledati tu spodaj.* Svoboda, dolgo sem te iskal v dejavnosti in trpljenju. Umirajoč te prepoznavam na Božjem obličju. Za mene je ta konec začetek življenja.«

Gospod, za pokojnega Franca je prišel čas, da je zaprl človeške oči. Prosimo te, Gospod, odpri mu druge, še večje, da bo opazoval tvojo neizmerno svetlobo in smrt naj mu bo največje rojstvo. Naj bo tudi zanj zemeljski konec začetek novega življenja.

Verujem, da je si ti sedaj njegovo večno življenje. Verujem, da si ga s svojimi svetimi rokami objel in ji rekel: »Pridi v veselje svojega Gospoda!«

Franc, misel na vas je polna hvaležnosti in milostnega spomina. Bogu hvala za dar vašega življenja. Delo in trud naj vam blagoslovi nebo, počivajte v miru in večna luč naj vam sveti. Amen.

p. Marjan Čuden

Naslovnik province	telefon
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919 0039 06 638 02 92
Stane Zore Ljubljanski nadškof in metropolit Ciril-Metodov trg 4 p.p. 1990, 1001 Ljubljana stane.zore@ofm.si	01 234 26 00
Provincialni minister Marjan Čuden Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana	+386 1 242 9310
BREZJE Brezje 72 4243 BREZJE brezje@ofm.si	04 537 07 **
Viktor Polikarp Tomaž Milan Robert Tadej I. Zakristija Romarski urad	02 04 09 11 18 041 802 341 26 00
KAMNIK Frančiškanski trg 2 1241 KAMNIK http://franciskani-kamnik.rkc.si franciskani.kamnik@t-2.si kamnik@ofm.si	064 179 910
(gvardijan, rektor, magister postulantom) <i>p. mag. Ciril A. Božič</i> <i>p. Franci Seničar</i>	031 773 900 0593 66 484
KOPER/STRUNJAN Destradijev trg 10a 6000 KOPER koper@ofm.si	0590 73 470
Andrej Marjan	72 71
LJUBLJANA - CENTER Prešernov trg 4 1000 LJUBLJANA	01 242 9***
porta gost/podstrešje 1 provincial sam./žup. arhiv faks - hiša, ZBF ZBF Ambrož M., gvardijan prov. arhiv Janko Marko faks - Marko Edvard Ksaver pevski kor regens chori/I. nad. 29 Vid Pavle, vikar in župnik rekreatijska soba knjižnica šivalnica župnijska pisarna zakristija obednica klerikat/Mario	300 301 310 312 313 314 316 317 318 322 323 324 328 334 335 336 337 342 343 344 345 346 347 351
LJUBLJANA - BEŽIGRAD Küzmičeva 6 1000 LJUBLJANA lj.bezigrad@ofm.si	0590 717 **
Regalat Miran Š. Andraž	21 22 25
LJUBLJANA - ŠIŠKA Černetova 20 1000 LJUBLJANA lj.siska@ofm.si	01 583 72 70 01 583 72 **
Silvin Bernardin Gregor	77 72 82
LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo Tržaška 85 1000 LJUBLJANA lj.vic@ofm.si	01 244 42 52
Anton Hieronim Zdravko Pepi Tadej Boštjan Komisariat	56 57 58 59 61 62 50
MARIBOR Ul. škofa Maksimiljana Držičnika 7 2000 MARIBOR maribor@ofm.si	02 228 51 10 02 228 51 **
Janez Franc Boris	13 19

SESTRE KLARISE Andreja Bitenca 138 1000 LJUBLJANA	01 518 25 00
MOŠNJE Mošnje 8 4240 RADOVLJICA	04 533 88 78
NAZARJE Samostanska pot 50 3331 NAZARJE nazarje@ofm.si samostan.nazarje@gmail.com zupnija.nazarje@gmail.com dom.marija.nazare@gmail.com	03 583 19 93
SESTRE KLARISE Samostanska pot 51 3331 NAZARJE	03 583 13 91
NOVA GORICA Škrabčeva 1, p.p. 303 5001 NOVA GORICA info@samostan-kostanjevica.si	05 330 77 50 05 330 77 5*
Niko Vili Miran Filip	2 4 5 6
NOVA ŠTIFTA Nova Štifta 3 1317 SODRAŽICA nova.stifta@ofm.si	01 836 99 43
NOVO MESTO Frančiškanski trg 1 8000 NOVO MESTO novo.mesto@ofm.si	07 338 14 70 07 338 14 7*
Peter Marko Krizostom Tomaž H.	1 3 4 7
PROVINCIALNA HIŠA Strunjan 134 telefonska govorilnica	05 678 21 21
SVETA GORA Sveta Gora 2 5250 SOLKAN sv.gora@ofm.si	05 330 40 20 05 330 40 **
Hadrijan Bogdan R. Miha Ambrož Benedikt	25 28 30 37
SVETA TROJICA Meznaričeva 8 2235 SV. TROJICA V SL. GORICAH sv. trojica@ofm.si	02 720 55 56
TUJINA	
COLLEGIO S. ISIDORO Via degli Artisti, 41 00187 Roma Italia <i>br. Jan Dominik Bogataj</i>	
ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission 51 Young Avenue AU - WEST HINDMARSH SA 5007	
MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission 19 A'Beckett Street PO BOX 197 AU - KEW VIC 3101 <i>Simon Peter</i>	0061 3 9853 7787 mobitel: 0061 412 555 840
SYDNEY MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission 311 Merrylands Road PO BOX 280 AU - MERRYLANDS NSW 2160	0061 2 9637 7147 mobitel: 0061 409 074 760
CURIA GENERALIS Via S. Maria Mediatrice, 25 IT - 00165 ROMA	0039 06 684 919
JOHNSTOWN St. Therese's Friary 536 Decker Avenue US - JOHNSTOWN PA 15906	001 814 539 76 33
LEMONT St. Mary's Friary 14246 Main Street PO Box 608 US - LEMONT IL 60439	001 630 257 24 94
Slovensko versko središče	001 630 257 20 68
NEW YORK St. Cyril's Friary 62 St. Mark's Place US - NEW YORK NY 10003	001 212 674 34 42

Elektronski naslovi skupnosti	
Provincialat	provincialni.minister@ofm.si
Definitorij	definitorij@ofm.si
Tajništvo province	tajnik@ofm.si
Prokuratura	prokuratura@ofm.si
Založba BF	zbf@ofm.si
Komisariat	komisariat@ofm.si
Generalna kurija	http://www.ofm.org
e-mail	[ime]@ofm.org [ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)
Elektronski naslovi bratov	
Ambrož Mušič	ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko	andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak	andrej.pollak@rkc.si
Andrej Vovk	andrej.vovk.ofm@rkc.si
Anton Jerman	anton.jerman@gmail.com
Benedikt Dejan Embersič	benediktdejanembersic@gmail.com
Bernard Golčnik	bernard.golcnik@rkc.si
Bernard Karmanocky	bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik	bernardin@susnik.si
Boštjan Horvat	bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs	bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus	bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež	boris.markez@rkc.si
Christian Gostečnik	christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič	cirilb@bigpond.com
Darko Žnidaršič	darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf	p.david.ofm@gmail.com
Edvard Kovač	edvard.kovac@guest.arnes.si
Filip Rupnik	filipr@volja.net
Franci Seničar	franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše	franc.kovse1@gmail.com
Gregor Kos	gregor.kos@rkc.si
Jan Cvetek	jan.cvetek@gmail.com
Jan Dominik Bogataj	janco.bog@gmail.com
Janko Žagar	janko.zagar@hotmail.com
Janez Papa	janez.papa@rkc.si
Krizolog Cimerman	krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar	krizostom.komar@rkc.si
Ksaver Babnik	ksaver.babnik@gmail.com
Mari Osredkar	mari.osredkar.ofm@siol.net
Marijan Cvitak	marijan.cvitak@ofm.si
Marjan Čuden	marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk	marjan.cuk@rkc.si
Marko Novak	marko.novak@rkc.si
Metod Ogorevc	metod.ogorevc@ofm.si
Mihael S. Vovk	mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc.	milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič	miran.spelic@rkc.si
Miran Vidic	miran.vidic.ofm@gmail.com
Niko Žvokelj	niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop	pavle.jakop@gmail.com
Pepi Lebreht	pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih	pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec	peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko	rafaels@libero.it
Regalat Razbočan	regalat@gmail.com
Robert Bahčič	robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc	silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec	simon.peter.berlec@rkc.si
Tadej Inglič	tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec	tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočvar	tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Menart	tomaz.menart@ofm.si
Tomaž Pinter	tomaz.pinter@rkc.si
Vid Lisjak	pater.vid@gmail.com
Viktor Papež	viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek	vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop	zdravko.jakop.ofm@gmail.com

